

KNJIŽNICA
črtovnjak 5
3320 beleže

LETO 5

ŠTEVILKA 8

O B Č I N E
LIST
Š O Š T A N J

Velenje
SP Do 35
LIST
1999
352(497.4 Šoštanj)
9000626.8

KNJIŽNICA KULT. CENTRA
I. NEPOSREDAVNO VARNOST

COBISSE

ČETRTEK, 19. AVGUST 1999

CENA 100 SIT

UMRL JE ŽUPAN BOGDAN MENIH

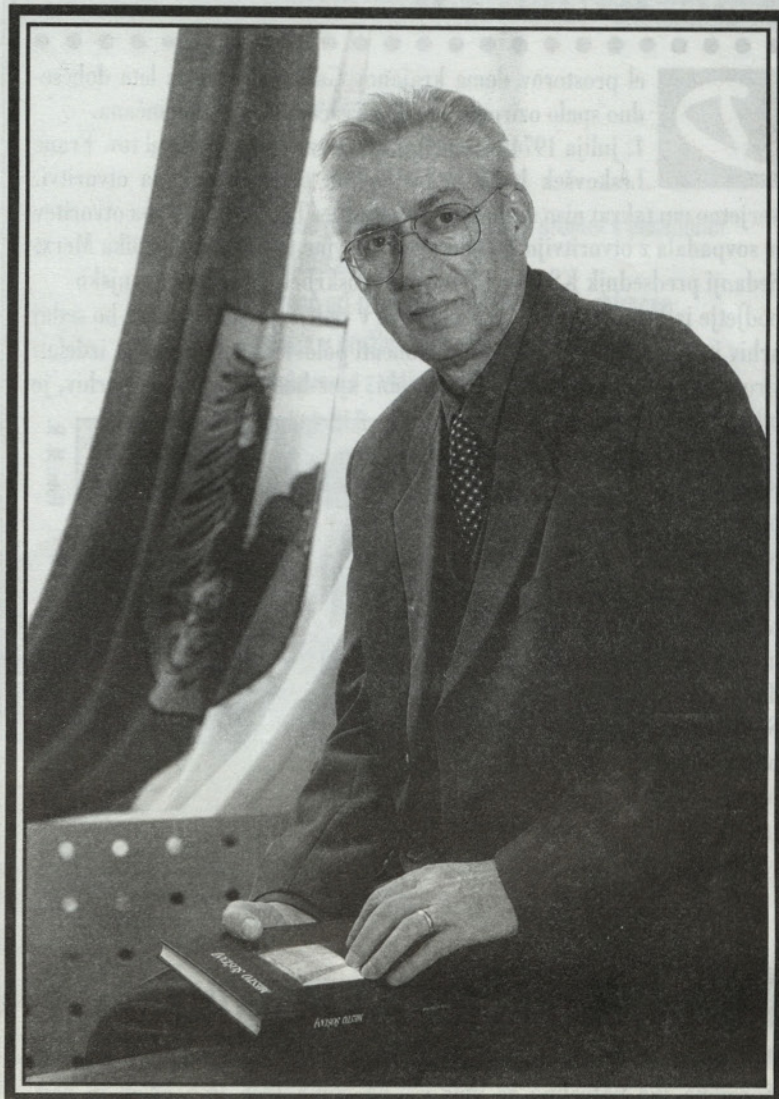
**V sredo, 18. avgusta 1999, je v Topolšici umrl
Bogdan Menih, dr. med., župan občine Šoštanj.**

Žalna seja sveta občine Šoštanj bo danes, 19. avgusta, ob 18. uri v sejni dvorani Občine Šoštanj; tu je od danes zjutraj odprta žalna knjiga.

Slovo od pokojnega župana dr. Bogdana Meniha bo v soboto, 21. avgusta 1999.

Od doma v Topolšici ga bomo ob 15.30 pospremili v farno cerkev v Skornem, kjer bo ob 16.00 žalna maša. Poslednje slovo pa bo v Podkraju ob 17.00.

Na željo domačih darujte namesto za cvetje v dobrodelni namen – Bolnišnica Topolšica, ŽR : 52800 – 03-39 – 063. Hvala!

10000 lučk na Družmirskem jezeru

Uspomin na potopljeno vas Družmirje bo šoštanjsko turistično olepševalno društvo v soboto, 28. avgusta, zopet organiziralo prireditev **PRAZNIK LUČI**. Vse skupaj se bo pričelo ob 19. uri, ko se bodo podelila priznanja Šoštanjčanom, ki so svoje balkone okrasili z najlepšimi cveticami. Ocenjevanje je potekalo skozi vse leto in to v kategorijah stanovanjskih zgradb in lokalov. S tem se je društvo pridružilo akciji Turistične zveze Slovenije *Dobrodošli doma* in akciji krajevnih skupnosti pod nazivom *Šoštanj mesto svetlobe*.

Ob mraku pa bo na jezeru zagorelo 10 000 lučk iz jajčnih lupinic. V našo dolino bo na splavu priplul Tresimir, po katerem se je poimenovala vas Družmirje. Veel bo prižgati vse kresove in luči, da se bo videlo, do kod sega najlepša dolina, kar jih je videlo oko. Jajčne lupinice so se resnično zbirale v celi dolini, največ pa jih je bilo zbranih v velenjskih vrtcih, za kar gre zasluga podpredsedniku turistično olepševalnega društva Valentinu Heindlu.

Vsekakor bo to dogodek vreden ogleda. Sploh, če nam spomin sega v čas, ko smo še hodili v Družmirje na veselice...

PeRa

Kolesje mlinov se bo spet vrtelo

Soštanj in Črno na Koroškem na slovenski strani ter Železno Kaplo na avstrijski strani utegne kmalu povezati mlinška cesta. Idejo o tem so že podprli župani **Bogdan Menih**, **Franc Stakne** in **dr. Peter Haderlapp**, ki se strinjajo, da bo za izpeljavo projekta potrebno veliko vztrajnosti in složnosti.

Na območju občine Črna na Koroškem je bilo nekdaj 68 mlinov. Prve, ki jih je moč najti po vseh zaselkih v občini, so začeli graditi že pred 250 leti. Večina je bila lesenih, nekateri so bili zidani. Vsi mlini so dobili ime po kmetijah, na katerih so jih gradili (na primer Jeklnov, Končnikov, Kumrov in Burjakov mlin). Po besedah črnjanskega župana **Franca Stakneta** so uporabni samo še trije mlini, deset pa je takšnih, da bi se jih dalo obnoviti z manjšimi stroški. Povsod tam, kjer mlinov ni več, bi postavili table z imenom in kratkim opisom mlina. Namen mlinške ceste pa ni le ohraniti kulturno dediščino po grapah tostran in onstran meje, ampak opozoriti tudi na druge naravne in kulturne znamenitosti ob njej. Župan **Železne Kaple dr. Peter Haderlapp** je povedal, da imajo na avstrijski strani manj mlinov. Kljub temu se jim zdi ideja imenitna in jo želijo navezati na projekt, ki ga že uresničujejo. Gre za program poti, ki vodijo od kmetije do kmetije, mimo kapelic, križev in kašč. Župan **Železne Kaple** je še dejal, da je škoda, da je meja na Lužah odprta samo od aprila do oktobra in še to le za tiste, ki se tod podajo peš ali s kolesom. »Pogoj je cesta, po kateri se lahko pelješ z osebnim avtomobilom,« je rekel dr. Peter Haderlapp. **Bogdan Menih** pa je ob tem opozoril na težave, do katerih bo prihajalo v zvezi z lastništvom. Ne le pri mlinih, pač pa tudi pri cestah.

Mateja Hudolist
Delo, 12. avgust 1999

NAPOVEDNIK

■ stran 2, 6 Občinski razpisi in posojila

Posojila za malo gospodarstvo in kmetijstvo

■ stran 3 Raznovidna dejavnost RK

Pomoč je včasih že samo prijaznost

■ stran 4 Mladi glasbeniki tudi po domače

Frajtonerica in domača glasba ne gresta v pozabo

■ stran 5 Čas odbojke traja vse leto

Sevčnikar šesti na državnem prvenstvu na mivki

IZGRADNJA RAZŽVEPLALNE NAPRAVE V POLNEM TEKU

Kaj si obetamo v Šoštanju in v okolici od razžveplalne naprave bloka 5 TEŠ. Veliko. Po zagotovilih bodo z njenim obratovanjem odstranili 97 % okolju škodljivih snovi s pomočjo apnenca in jih pretvorili v sadro, ki bo poleg tega, da je neškodljiva, tudi uporabna.

Na gradbišču potekajo dela kljub vročini, poletju in dopustom nemoteno. Začetna dela so opravili Vegradovi delavci, skupaj z izkopom (izvršeno je bilo 31.000 m³ izkopa) in betoniranjem talne plošče.

Nosilec poslov zdajšnjih del in dobavitelj opreme pa je konzorcij Rudis/Babcock s podizvajalci Esotech Velenje, Hidromontaža Maribor ter Mascom iz Lenarta.

Trenutno je največji poudarek na montaži opreme in naprav, ki so tehnološko povezane z napravami bloka 5, na katerem letos opravljajo obsežna remonta dela. Čas remonta tako vključuje tudi dela na postavitvi novega elektrofiltra, v katerega bo vgrajeno približno 2000 ton jeklenih konstrukcij. Vseh jeklenih konstrukcij je bilo do sedaj zmontiranih 3550 ton. Kakšna masa je to, si je težko predstavljati. Kako pa se dvigujejo bremena, ki so težka tudi do 50 ton pa smo videli na lastne oči. Za dvigovanje težkih delov jeklene konstrukcije je namreč na gradbišče iz Nizozemske prispelo mobilno dvigalo (goseničar). Montažna dela na tem remontu opravljajo delavci Hidromontaže Maribor, pri montaži pa si poleg omenjenega pomagajo z avtodvigali in stolpnimi žerjavi.

Vzporedno z montažo jeklenega dela poteka montaža dimnih kanalov do novih ventilatorjev vleka in dimnih kanalov od ventilatorjev vleka do vstopa v dimnik bloka 5. Na montaži opreme v zgradbi glavne tehnološke opreme se vrši montaža pralnika, montaža jeklene konstrukcije stavbe glavne tehnološke opreme in montaža dimnih kanalov ter nosilne jeklene predkonstrukcije za dimne kanale.

Vodja gradbišča ODP 5 Marko Kompan nam je natresel veliko zanimivosti. Takšnih tehničnih, ki so težje doumljive, kot tudi takšnih, ki si jih malo lažje predstavljamo. Kot človek, ki bedi nad vsem, nam je med drugim povedal, da je bilo do sedaj vgrajeno 29.000 m³ nasipnega materiala, 600 ton betonskega železa in 3.000 m³ betona. V pripravi so tudi gradbena dela na mešalnici stabilizata, odvozu le-tega ter vmesnem skladiščenju. Za takšne nevedneže kot sem bila jaz, naj pojasnim, da je stabilizat mešanica 35 % vode in trdih delcev karbonata s primesjo pepela in se uporablja za gradnjo jezerskih brežin.

Poleg vseh teh del se pripravlja tudi zunanja ureditev okrog novih objektov razžveplalne naprave.

Na gradbišču je vsak dan živahno. Okrog 150 do 200 delavcev opravlja potrebna dela in se spopada z nepredvidenimi zapleti. Vendar dela potekajo tekoče, in po zagotovilih nosilca poslov in dobavitelja opreme Rudis/Babcock bodo končana do predvidenega roka. Le-ta pa je začetek leta 2001 in takrat torej lahko pričakujemo začetek poskusnega obratovanja razžveplalne naprave ODP5 TE Šoštanj.

MiKo

DELO OBČINE

OBNOVA DOMA KRAJANOV
V GABERKAH

el prostorov doma krajanov Gaberke je dolga leta dobesedno spalo oziroma so bila že začeta dela nedokončana. 1. julija 1974 je temeljni kamen za ta dom položil tov. Franc Leskovšek Luka in bil osebno prisoten tudi na otvoritvi. Verjetno mu takrat niso razkazali vse zgradbe. Takratna svečana otvoritev je sovpadala z otvoritvijo prepotrebne trgovine takratnega lastnika Merx. Sedanji predsednik KS Pavel Župevc je poskrbel, da je Stanovanjsko podjetje iz Velenja gotove stvari spravil v red. V prostorih, kjer bo sedaj arhiv in skladišče, je bilo treba dokončati polovično talno ploščo, izdelati strop ter finalizirati stene in tla. V sobi, kjer bodo seje sveta in arhiv, je bilo treba očistiti tla, enako tudi v pisarni KS, v pisarni RK in borcev NOV. Prepletkana je bila cela prednja stena doma z balkonskimi ograjami in vsa okna. Vrednost del je cca 340.000 SIT. Sredstva za obnovo so bila planirana v letnem planu ter bila s sprejetjem občinskega proračuna tudi potrjena.

M. R.

Foto: M. R.

Lokalna turistična organizacija

Narejeno vse potrebno za vpis v sodni register

V torek, 27. julija, je bil na Okrožno sodišče v Celju vložen predlog za vpis v sodni register za registracijo Lokalne turistične organizacije - Šaleški promocijski center Velenje. Ta korak je bil narejen na podlagi prvih dveh. Prvi korak je bil dogovor in sklep županov občin Šmartno ob Paki, Šoštanj in mestne občine Velenje, da pristopijo k skupnemu oblikovanju in ustanovitvi LTO, skladno z zakonom o pospeševanju turizma v Sloveniji. Drugi korak je bil sprejem ustanovitvenega akta, javnega zavoda Šaleški promocijski center velenje

Alojz Hudarin

Odperti telefon Ministrstva
za promet in zveze RS

Na Ministrstvu za promet in zveze so pred kratkim uvedli brezplačno telefonsko linijo, ki je namenjena vsem, ki jih zanimajo vprašanja s področja dela Ministrstva za promet in zveze Republike Slovenije. S pomočjo telefonske številke 080 20 20 imate torej možnost spoznati delo tega ministrstva ter postaviti tudi vprašanja, ki se tičejo problematike naše občine. Linija bo spet obratovala od 2. septembra dalje in sicer ob torkih od 10.00 do 11.00 ter ob četrkih od 15.00 do 16.00 ure.

MiKo

Roka pregnancem

Zadnji podatki kažejo, da se je za pregnancy s Kosova na žiro računu Rdečega križa Slovenije in Slovenske karitas steklo že 63.498.391 tolarjev.

Rdeči križ 50101-678-51579

Karitas 51800-678-52987

sklic 6007 namen nakazila roka pregnancem

KREKOVA BANKA d.d. Maribor v sodelovanju z OBČINO
ŠOŠTANJ

objavlja

RAZPIS POSOJIL
ZA POSPEŠEVANJE RAZVOJA MALEGA GOSPODARSTVA
V OBČINI ŠOŠTANJ ZA LETO 1999

1. Za posojilo lahko zaprosijo samostojni podjetniki in male gospodarske družbe, ki imajo kraj obratovalnice in kraj investicije na območju Občine Šoštanj.
 2. Skupni okvirni znesek posojil znaša 17.500.000 SIT.
 3. Posojila se dodeljujejo za naslednje namene:
 - nakup, graditev ali adaptacijo poslovnih prostorov
 - nakup nove opreme
 - ekološko sanacijo obstoječih dejavnosti oz. tehnoloških procesov
 - uvajanje novih tehnologij
 4. Posojilni pogoji so naslednji:
 - doba odplačila do 5 let
 - obrestna mera TOM + 3 %
 - stroški in zavarovanje posojil v skladu s pogoji banke
 - posojilojemalci morajo biti kreditno sposobni
- Vse informacije o najetju posojila in potrebni dokumentaciji so na voljo v Krekovi banki, Poslovalnici Šoštanj, Kajuhov dom, pri gospe Venišnik, telefon 883-058, in na Občini Šoštanj, Trg svobode 12, pri gospodu Nežmahu, telefon 40-310.
- Vloge oddajte do 10. 9. 1999 v Krekovi banki, Poslovalnici Šoštanj.
- V roku 30 dni po končanem razpisu bo sprejet sklep o dodelitvi posojil, ki bo posredovan vsem prošilec.

OBČINA ŠOŠTANJ in KREKOVA BANKA d.d.

Policijska
Pisarna ŠOŠTANJ

Modro bela kronika

Vlom v cerkev Sv. Antona v Skornem
22. julija smo bili na PP obveščeni o vlamu v cerkev v Skornem. Vlomljeno je bilo skozi glavna vrata v cerkev in v omaro z denarjem. V tej zvezi je podana kazenska ovadba.

Tatvina motornega kolesa

24. julija je bila storjena tatvina motornega kolesa na škodo Branka R. iz Topolšice. Tatvina je bila izvršena pred lokalom Belle de jour. Gre za motorno kolo znamke CTX, ki je neregistrirano. Neznani storilec se išče in sledi kazenska ovadba.

Rop v trgovini Najemo se

24. julija nekaj po 22. uri smo bili obveščeni o ropu v trgovini Najemo se v Šoštanju. Tam sta dva roparja z uporabo sile in grožnje prisilila tam zaposleno trgovko, da jima je izročila oziroma sta ji odvzela okrog 180.000 SIT. Velenjski policisti smo roparja prijeli nekaj po 03.00 uri v diskoteki Duo v Silovi. Roparja sta Marko K. iz Lokovice in Jože Š iz Sp. Razborja. Pri ropu je sodeloval tudi Roman S. Jože in Marko sta bila privedena k preiskovalnemu sodniku, ki je za oba odredil pripor.

Otroška razigranost

Na Primorski cesti v Šoštanju je 27. julija popoldan mlajši fant vrgel v vozilo Borisa Ž. iz Celja živo mačko. Pri tem se je razbilo sprednje steklo avtomobila. O dejanju je obveščen tožilec skupaj s poročilom.

Nezgoda s hujšimi telesnimi poškodbami

30. julija popoldan se je na cesti Florjan - Bele vode zgodila prometna nezgoda s telesnimi poškodbami. Ugotovljeno je bilo, da je s ceste zapeljal Justin H. Pri tem se je vozilo obrnilo na streho. Vzrok je najverjetneje neprimerna hitrost. Z reševalnim vozilom je bil odpeljan v bolnišnico, kjer so ugotovili hude telesne poškodbe.

Drevo na hišo

3. avgusta popoldan smo bili obveščeni o sumu kaznivega dejanja povzročitve splošne nevarnosti. Ugotovljeno je bilo, da je Franc F. v Florjanu pri Šoštanju podiral bor v neposredni bližini stanovanjske hiše številka 9. Takrat so bili v hiši trije člani družine. Drevo je povzročilo precejšnjo materialno škodo, telesnih poškodb pa ni bilo.

Zasegli večjo količino droge

Na Kajuhovi cesti v Šoštanju smo 11. avgusta velenjski policisti pri opravljanju hišne preiskave našli in zasegli večjo količino droge (marihuane). Zoper lastnika, ki je mladoletna oseba, smo podali kazensko ovadbo.

OBČINA ŠOŠTANJ

objavlja

JAVNI RAZPIS ZA SOFINANCIRANJE UREJANJA KMETIJSKIH
ZEMLJIŠČ V OBČINI ŠOŠTANJ

1. Višina razpoložljivih sredstev je 2.500.000,00 SIT.
2. Predmet razpisa so:
 - agromelioracije, ki zajemajo čiščenje zaraslih površin, izravnavo zemljišč, namakanje naravnih površin, osuševanje manjših zamočvirjenih površin.
3. Merila in pogoji:
 - Na razpisu lahko kandidirajo fizične osebe, ki jim je kmetijska dejavnost edina dejavnost in pravne osebe registrirane za kmetijsko dejavnost. Investicija mora biti zaključena.
4. Vloga mora vsebovati:
 - podatke o vlagatelju, naslov
 - dokazilo vlagatelja, da mu je kmetijstvo glavna dejavnost oz. dokazilo o registraciji za kmetijsko dejavnost za pravne osebe
 - investicijski program s popisom del, predračunom oz. računom
 - dokazilo o pravici razpolaganja z zemljiščem
 - dovoljenje za poseg v prostor, če gre za naložbo, za katero je po zakonu potrebno tako dovoljenje
 - mnenje kmetijske svetovalne službe
 - kartografski prikaz oziroma lokacijo naložbe
 - seznam parcel po katastrskih občinah
5. Prednost pri izbiri in dodelitvi sredstev bodo imele naložbe, ki v skladu z razvojno strategijo kmetijstva omogočajo:
 - ohranjanje poseljenosti podeželja
 - optimalne gospodarske učinke
 - čim manjšo ekološko obremenitev okolja
 - urejanje območij z omejenimi možnostmi za kmetijsko proizvodnjo
 - kompleksnost obnove zemljišč
 - do sedaj vložena sredstva v tovrstne naložbe
6. Rok za uporabo odobrenih sredstev je 30. november 1999.
7. Rok za prijavo na razpis pošljite na naslov Občina Šoštanj, Trg svobode 12, Šoštanj, do 31. 8. 1999.
8. Prosilci bodo pisмено obveščeni o rešenih vlogah najkasneje v 15 dneh od roka opredeljenega za oddajo vlog.

OBČINA ŠOŠTANJ

ČIM HITREJE DO POŽARA

Sporočilo s seje poveljstva

Gasilsko poveljstvo občine Šoštanj je še z dvema poveljstvom občin Šmartno ob Paki in Velenje povezano v Gasilsko zvezo Velenje. Vsako poveljstvo sicer deluje samostojno. V naši občini poveljstvo združuje pet društev. Predsedniki in poveljniki društev se srečujejo po potrebi, seje pa običajno skliče poveljnik poveljstva, Boris Lambizer.

Na zadnji seji so med drugim obravnavali tudi težave gasilcev, ko gredo

na "intervencijo", običajno gašenje požara, na lokacijo, o kateri nimajo dovolj podatkov. Ker je v takih primerih vsaka minuta dragocena, naprošajo gasilci vse prijavitelje požarov, da čimbolj natančno opišejo lokacijo, zlasti na podeželju pa je važno, da poleg primka lastnika objekta, povedo še, kako se pri hiši reče po domače, saj se bodo gasilci tako veliko lažje znašli na terenu.

Marija Lebar

NAŠI OBČANJ

POROKE

V času od 20. 7. do 16. 8. 1999 so se poročili

Klavdija IRŠIČ, Plešivec 39 b in
Smiljan MEH, Gaberke 228Alenka GRABNER, Aškrčeva 5 e, Šoštanj in
Matej SINIGAJDA Aškrčeva 5 e, ŠoštanjSuzana PEČNIK, Gaberke 33 in
Marjan KIRAR, Kidričeva 5, Velenje.

KRSTI

V juliju so bili krščeni

GAŠPER, ANDRAŽ in v Zavodnjah ANA.

DOGODKI

VELIKI ŠMAREN IN KAČJA LEGENDA

Veliki šmaren, 15. avgust, je eden izmed največjih krščanskih praznikov. Ta dan se namreč spominjamo Marijine smrti in njenega vnebovzeta.

Nekdaj je veljalo, da je ta dan tako svet, da je še kačam prepovedano plaziti se po tleh, zato se naj bi skrile na drevo. Neka žena iz Šaleške doline, tako pravi izročilo, ni verjela, da bi na ta praznik zares bila na vsakem drevesu kača. Pokazati je hotela svoj pogum, potresla hruško, z veje je padla kača, se oprijela tresavke in se je držala polnih sedem let. Poskusila je vse, da bi se rešila nadloge, a je bilo vse zaman. Šele na sedmo veliko gospojnico se ji je posrečilo, da se je kače otresla.

Kača jo je zapustila, ko je šla žena na ta praznik pri Sv. Križu pri Belih

vodah okrog oltarja. Ljudje so se čudili in jo spraševali, kako je naredila, da se je kače rešila. Nekaterim je povedala po resnici, ko pa se je spraševanja naveličala, je nekoč zinila: *Preplačala sem; vse se da narediti z denarjem.* Takoj nato se je je kača spet oprijela in žena se je ni mogla več rešiti do svoje smrti.

Na veliko mašo si je kmet zmeraj želel lepega vremena. Če je na veliki šmaren namreč grdo vreme, bo huda zima. Tako si pri nas, v Šaleški dolini, obetajo lepo ozimno pšenico, če je na veliko mašo lepo vreme. Veljalo pa naj bi tudi, da je do velike maše zrelo vsako jabolko, hruška in lešniki, tako da ne morejo več škoditi, le češpelj nikar tresti!

J. P.

RIBNO 99

Ko se poletje nagiba v drugo polovico in se tu pa tam v glave že prikrađe misel na jesen in šolo, se s taborjenja v Ribnem vrnejo šostanjski taborniki. Med njimi so mladi, ki so taborili prvič, pa tudi malo manj mladi, ki odhajajo tja že več desetletij. Morda boste vprašali, zakaj, saj je taborjenje vsako leto na istem kraju dolgočasno. Pa ni tako. Vsako leto je program nov in drugačen, vsako leto pride nekaj novih ljudi z novimi idejami, letos pa je taborjenje popestril še sončni mrk.

Letošnjega tabora se je udeležilo okrog 150 tabornikov. Nekaj dni so gostili še 30 tabornikov iz Cambridgea.

Da boste videli, da v taboru ni nikoli dolga čas, naj vam naštejemo nekaj dejavnosti. Medvedki in čebele, najmlajši, so osvajali osnovne veščine in znanja gozdomišstva, udeležili so se bivakiranja v vodovih kotičkih, odšli so na izlet na Bled, kjer so si ogledali hokejsko dvorano. Obiskali so Vintgar in Poključsko sotesko, kjer poteka učna gozdna pot in si ogledali posebne praproti, ki ne rastejo drugje, torej so endemitske. Povzpeli so se na Talež, imeli so nočni pohod in vsak večer uro pravljice.

Gozdovniki in popotniki, to so pa tisti "večji", so imeli bolj zahteven program. Udeležili so se dvodnevne pohoda preko Jelovice. Orientirali so se po zemljevidu in kompasu. Tudi skuhali so si sami, vse sestavine za golaž so prinesli s seboj. Imeli so pohod na Babji zob in si ogledali jamo, ki je tam. Izvedli so prikaz borilnih veščin. Seveda so ves čas poleg tega izvajali še osnovni taborniški program.

Oboji skupaj so pripravili ekološki dan, kjer so starejši taborniki napravili tovarno, iz katere se je valil strupen in dušec dim, medvedki in čebele pa so bili razne gozdne živali, ki v tem dimu niso mogle dihati.

Konec je bil, kot se spodobi srečen in poučen. Živali so tovarno pregnale in gozd je spet postal prijeten dom.

Tudi "seniorji" se niso dali in so pripravili pohod. Za turo jih je spodbudila znana pesem Na Roblek bom odšel. Tako so se preko Poljske planine in Roblekovega doma povzpeli na Begunjsčico.

Zanimivost letošnjega tabora je bila tržnica, kjer je vsak vod prodajal svoje izdelke ali usluge. Tudi cene so bile zelo ugodne. Na primer: za lepo poslikan kamenček si moral plačati tako, da si zapel pesmico, če si hotel kupiti igranje na kitaro, te je stalo pet sklec. Poseben hit tržnice pa je bil Ribnetel, ki bi skoraj delal konkurenco znani firmi z mobilnimi telefoni. Seveda pa je bil izdelan iz lesa. Kot smo že omenili, so taborniki sončni mrk doživeli v Ribnem. Na ta dogodek so se dobro pripravili, saj so že v juniju naročili ustrezno število očal za opazovanje tega nebesnega dogodka. Očal je bilo dovolj tudi za nekatere goste, ki so posebej za to priložnost obiskali tabor. Vse taboreče je mentorica Helena Urh že prejšnje dni in med dogodkom dodobra seznanila z dogajanjem na nebu.

Vsak večer so seveda imeli tudi taborni ogenj, imeli so taborniški krst, karaoke, vodniški tečaj pa še kaj. Skratka, taborjenje je bilo res delovno pa tudi zabavno. Letošnji tabor je z malo sreče in veliko prizadevnosti vseh - od medicinske sestre do najmlajšega tabornika - minil brez večjih nesreč ali poškodb. Tudi red v taboru je bil odličen. Ure za spanje so bile določene po starostnih kategorijah in so se jih držali vsi. Ko smo se pogovarjali s Teo Podgoršek in Heleno Urh, sta obe izkoristili priložnost, da se vodstvu tabora, vodnikom in vodjem programov še enkrat zahvalita v imenu vseh taborečih že čudovite urice preživete v Ribnem.

Marija Lebar

DEJAVNOST RK BOLJ RAZNOVRSTNA, KOT SI MISLITE

POGOVOR

Pomoči ni nikoli preveč, a včasih zadostuje že prijaznost

Z gospo Darinko Herman, sekretarko območnega združenja Rdečega križa Velenje, sva se pogovarjali ravno na dan tako pričakovanega sončnega mrka. Pa ni beseda tekla o tem. Nebesni pojavi so izven našega vpliva in samo upamo lahko, da se vse črne napovedi ne bodo uresničile. Sicer pa je nesreč, bede, lakote in pomanjkanja že brez tega dovolj. In pomoči potrebnih tudi.

Beseda je stekla o stiskah naših bližnjih, ki se zatekajo po pomoč, ter o akcijah, ki jih vodijo na Rdečem križu trenutno ter o drugih manj znanih dejavnostih, ki so v njihovi domeni.

Zanimajo me oblike pomoči socialno ogroženim, kakšne so in po kakšnem ključu se pomoč deli?

Socialno ogroženih je pri nas evidentiranih od 400 do 500. V juniju in juliju smo razdelili pomoč 233 upravičencem, akcija se nadaljuje še naprej. Socialna ogroženost se ugotavlja po KS, delovnih organizacijah ali šolah, prek Centra za socialno delo ali pa pomoč poišče posameznik sam. Imamo tudi 37 družin s Kosova, za katere žal ni nobenih dodatnih sredstev, ter evidentiranih nekaj Romov. Menim, da zadeve dokaj uspešno rešujemo. Stroške za hrano pokrijemo iz sredstev, ki so namensko zbrana prek položnic ali akcij, nekaj pa prek donatorjev. Dobrodošla oblika pomoči in reševanje zadržev so tudi oblačila, ki jih darujejo posamezniki in jih z veseljem sprejmemo v našem skladišču na Prešernovi 9 v Velenju ali pa kar na sedežu OZ. Letos smo imeli posebno srečo. Gospod Peci, lastnik trgovin Californija shop, nam je podaril 3000 popolnoma novih oblačil.

Torej je pomoč vedno na voljo?

Zgodilo se je že, da je bila kriza. Vendar od nas še noben prosilec ni šel čisto praznih rok. Če mu nismo mogli rešiti stiske tisti hip, smo nakazali rešitev ali krizo premostili na drug način. Poudarjam, da je humanost, hvalabogu, v našem prostoru kar prisotna. Ljudje nam včasih pomagajo z darovanjem krompirja, povrtin, zaves, pohištva... Zgodi se, da se kdo oglasi pri nas samo za to, da mu kdo prisluhne in ga potolaži. Tudi to radi naredimo in če se le da, tolažimo in vzpodbudimo.

Koliko vas je zaposlenih v OZ RK Velenje?

Dve sva redno zaposleni, ena za določen čas, eno pomoč pa imamo prek javnih del. Trenutno pomagata tudi dva fanta, ki sta se odločila za civilno služenje vojaškega roka. Delo teče gladko z medsebojno pomočjo in dopolnjevanjem.

Dejavnost OZ RK Velenje in krajevnih odborov se ne omejuje zgolj na pomoč socialno ogroženim.

Seveda ne. To je le ena izmed oblik. Dokaj uspešno glede na odziv organiziramo različna predavanja po krajih. Bolezni, kot so klopni menigitis, borelijoza ali rak, niso nikoli dovolj obdelane teme in vedno postavljajo nova in nova vprašanja. Zelo razširjeno je tudi delo z mladimi, predvsem na temo odvisnosti. Po šolah so organizirani krožki, povabimo jih tudi na kviz s tega področja.

Kaj pa tečaji prve pomoči?

Največ zanimanja je za tečaje za voznike motornih vozil. Pojavljajo pa se tudi potrebe podjetij, ki v tečaje vpišejo svoje delavce.

Po številu krvodajalcev ste v vašem OZ že vrsto let na prvem mestu in ste lani tudi prejeli priznanje RK Slovenije?

Res smo lahko veseli, da imamo v svoji sredi ljudi, ki se po krvodajalstvu tako odlikujejo. Morda k temu pripomore dejstvo, da je v naši dolini veliko rudarjev. Zadnji dve akciji sta bili 29. in 30. julija, naslednja pa bo 26. avgusta. Nekaj jih je na terenu. Organiziramo prevoze v Celje in Slovenj Gradec. KO Ravne pri Šoštanju, ki tudi sicer izstopa po humanosti, organizira akcijo dvakrat letno. Če sem prej omenila rudarje, bi naredila krivico vsem drugim, ki iz humanosti dajejo kri. To so kmetje, brezposelni, upokojeni, gospodinje. Letos smo imeli že tri izredne akcije. En avtobus je peljal v Ljubljano, eden v Slovenj Gradec in eden v Celje. Do izrednih akcij pride zaradi povečanega števila nesreč, operacij ali pa je potreba po določeni skupini krvi. Takrat je potrebno preveriti, da je minilo pri moškem od zadnjega odvzema krvi 3 mesece ter pri ženski 4.

Starejši so še toliko bolj nemočni, že zaradi dejstva ker so često sami. Mislite tudi na njih?

Pri delu z starejšimi se še posebej izkazujejo posamezni krajevni odbori RK. Seveda delo koordiniramo, vendar so v krajevnih odborih tako čudoviti ljudje, da s svojim osebnim pristopom in s skromnimi pozornostmi izkazujejo starejšim, da so potrebni naši skupnosti in nikoli pozabljeni.

Ena izmed dejavnosti je tudi poizvedovalna dejavnost. Se srečujete tudi z njo?

Da, srečujemo se z njo in jo rešujemo v skladu z zakonskimi določili, ki tu veljajo. Potreben obrazec, ki se izpolni ob priliki, ko nekdo prijavi pogrešanje osebe, pošljemo v Ljubljano, ti pa dalje v Ženevo, kjer je sedež svetovne organizacije RK. To je pravzaprav zelo zahtevna naloga in često tudi delikatna. Tudi če pogrešano osebo najdemo, je vendarle njena pravica, da zahteva od nas, da ne posredujemo naslova, kje se ta oseba zdaj nahaja. V teh primerih pač potrdimo samo dejstvo, da je človek še živ.

Pa darovalci organov?

Tudi te evidentiramo in jih iščemo in tudi tu lahko rečem, da število darovalcev raste. Temeljna načela, po katerih deluje Rdeči križ povsod po svetu, so humanost, nepristranskost, nevtralnost, neodvisnost, prostovoljnost, enotnost in univerzalnost. Srčnost ni posebej omenjena. Je pa lastnost vseh, ki se iz oči v oči soočajo s stisko ljudi.

PLAČILNI PROMET V DOMOVINI

Nudimo Vam:

- pomoč pri vključitvi v plačilni promet s posebnimi položnicami
- pomoč pri izmenjavi podatkov prek zbirnega centra v družbi Bankart d.o.o.
- poslovanje z vključitvijo v elektronsko banko Prolink NLB
- sprejemanje gotovine neposredno v centralni trezor, v dnevno nočni trezor ali na vaši lokaciji.

Za informacije smo Vam na voljo na telefonskih številkah 063 899 52 28 in 063 899 53 33

banka velenje

Banka Velenje d.d., Velenje,
bančna skupina Nove Ljubljanske banke

ČEBELE SO SE S TROTI ZAVRTELE

B i lahko rekli v malo šalivem čebelarjem žargonu. Člani čebelarskega društva so namreč v soboto, 7. avgusta, priredili svoje tradicionalno srečanje. Kot vedno doslej so se dobili pri Francu Pečovniku v Ravnah, ki čebelarje gostoljubno sprejema na svoji domačiji že več let. V nagovoru je tajnik Rafko Blatnik povedal, da so na upravnem odboru sklenili, da tokrat medse povabijo tudi kmete in ljubitelje narave in so tako razposlali okrog 200 vabil. Žal odziv ni bil tako velik, kot so pričakovali, vseeno pa se je v prijetnem popoldnevu zbralo kar lepo število obiskovalcev.

Program je bil pestro sestavljen. Na sporedu je bil srečelov, kjer je bil glavni dobitnik družina čebel. Tudi prijateljski pogovori med čebelarji so

bili koristni. Vse skupaj pa je popestril Stanko Vrčkovnik, ki je s svojimi muzikanti in z nalezljivim humorjem kmalu razveseljeval vso družino. Seveda brez pijače in jedatke tudi ni šlo. To pač sodi zraven.

Marsikoga je pritegnilo predavanje strokovnjaka za čebele z veterinarske postaje Celje, gospoda Goručana. Znano je, da čebele napadajo nekatere bolezni, med katerimi je najhujša bolezen varoza. Varoza je zajedalec, ki kmalu postane odporen na zdravlila, zato je le-ta potrebno mnogokrat menjati in biti dobro poučen o njih. Ravno o tem pa je tekla beseda na predavanju. Predavanje je bilo toliko zanimivejše, saj je predavatelj tudi sam čebelar in je tako govoril iz lastnih izkušenj.

Marija Lebar

Foto: M. L.

L J U D J E

RAZTEGNI MEH SVOJ, MUZIKANT

Srečanje harmonikarjev v Lajšah

TD Lajše in Bar letališče Kavnik sta v prvo avgustovsko nedeljo na letališču Lajše organizirala že peto tradicionalno srečanje harmonikarjev. Od vseh povsod so se zbrali ljubitelji diatonične harmonike ali po domače frajtonarice in zaigrali, da je kar odmevalo. Celo iz Avstrije. Okrog štirideset harmonikarjev se je udeležilo srečanja, ki ni tekmovalne narave in besede **Erne Obšteter**, ki je gledalec položila na srce, da naj ne bodo kritični ocenjevalci, temveč prijetni poslušalci, so bile primeren uvod v popoldan, poln glasbe, dobrega vzdušja in druženja. Naj bo kakorkoli. Domača muzika še vedno privabi največ ljudi, ki ob prijetnem klepetu in poslušanju spet postanejo sosed-sosedu, prijatelj-prijatelju. Udeležba je bila zelo pisana. Od harmonikarjev samoukov, do učencev znanih mentorjev oziroma učiteljev, kot so Zajc, Klavžar, Zupan, Legnar, Goter in Goličnik. Slednja sta bila na srečanju tudi osebno prisotna in dajala pogum svojim učencem.

Robert Goličnik, državni prvak na diatonični harmoniki iz leta 96, se z učenjem profesionalno ukvarja, poleg tega pa vodi svoj ansambel Goličnik, klub frajtonerjev in še kaj. V skupini ima 56 učencev v starosti od 5 do 60 let. V njegovi skupini je tudi devet deklet. Učenci enkrat tedensko pri Robertu v Gaberkah utrjujejo svoje znanje. Želja vsakega mentorja je najti poseben talent in Goličnik pravi, da njegovi učenci veliko obetajo. Za december pa se pripravlja tudi izid kasete kluba frajtonerjev.

Posebno pristržno se je na srečanju predstavil **Aleš Stropnik** iz Doliča, ki je nadebuden 8-letni učenec Braneta Klavžarja. Ravno na ta dan sta s Klavžarjem proslavljala eno leto skupnega druženja, tako da je Aleš s srečanja hitel k njemu. Aleš je zmagovalce Dolge gore v kategoriji do 14 let ter prvi v kategoriji do 12 let na Griču pri Slivnici. Njegovi nastopi na celjski in velenjski televiziji so marsikomu znani, bil pa je tudi najmlajši udeleženec ob praznovanju 35-letnice Lojzeta Slaka. Ob vsem tem skoraj ni kaj dodati. Ali pa še veliko. Prav gotovo pa to, da ima pri svojih rosnih letih že celo nekaj svojih skladb, ki pa jih namerava še izpiliti. Nič kaj dosti starejši ni **Mitja Čeh** iz Maribora, ki je učenec Roberta Goterja že eno leto. Igrati je začel pri petih, ko so starši ustregli njegovi želji in mu kupili harmoniko. Že prvi poizkusi so dosti obetali, tako, da je začel izpopolnjevati svoje znanje z učiteljem Sotoškom, nato pa z Goterjem. Rad nastopa v javnosti in njegova želja imeti svoj ansambel ni brez osnove, saj že zdaj igra v duetu s prijateljem Janijem.

Učenje pri Robertu Goterju, zmagovalcu oddaje Po domače 97. leta, dobitniku srebrne plakete ter dveh zlatih v Ljubemni, uspešnemu vodji ansambla Roberta Goterja, študentu in še bi lahko naštevati, je pomagalo še mnogim drugim. Na srečanje je Goter pripeljal kar enajst svojih fantov, nekaj tudi iz Avstrije, saj njegovo znanje cenijo tudi onkraj meja. Žal med njimi ni bilo učenca, ki se ponaša z osvojenim četrtnim mestom na prvenstvu Avstrije in dosega tretje mesto v mednarodni konkurenci. Sicer pa je Goter pred tremi meseci s svojim ansamblom izdal kaseto in CD, ki se prodaja po celi Evropi, na njej pa je v glavnem instrumentalna glasba. Morda to pri tem srečanju harmonikarjev ni pomembno, vendar je prav omeniti, kaj vse počno fantje, ki igrajo diatonično harmoniko.

Na srečanju seveda ni bilo mogoče prezreti legendarnega **Alojza Podvratnika** ali kot ga večina pozna "Zalokovskega Lojza", ki razteguje harmoniko že veliko let. Rojstna hiša je bila njegova skladba, ob kateri je tudi zapel in marsikateri poslušalec se je ob tem spomnil mladih let, poroke ali nekoč znanega ansambla Srnice.

Vsak človek je zgodba zase. In tudi zgodba o začetkih igranja, o nastopih, o uspehih, o načrtih je toliko, kolikor je bilo udeležencev tega srečanja. Vsem harmonikarjem pa je enako, da ljubijo domačo glasbo, jo spoštujejo in s tem ohranjajo dediščino slovenskega naroda. Predvsem pa razveseljujejo sebe in ljudi in veselje je vedno treba deliti, ker ga je potem več in za vse.

MiKo

Aleš Stropnik iz Doliča

Foto: MiKo

ČAR STARIH BRIZGALN

Člani PGD Šoštanj-mesto tudi letos organizirajo tekmovanje starih ročnih in motornih brizgaln. Letos se bodo tekmovalci pomerili že šestnajstič. Pričetek tekmovanja bo v nedeljo, 22. avgusta, ob 14. uri pred gasilskim domom v Šoštanju. V upanju, da boste prireditve počastili s svojim obiskom, vas šoštanjski gasilci pozdravljajo z gasilskim pozdravom: Na pomoč!

Anita Brložnik

PREGLEDNA RAZSTAVA DVEH ŠOŠTANJČANOV

...Morda pa je mojstra sporočilo le njegove duše skrito hrepenenje, ki barve je po platnu tem razlilo...

Pregledna razstava **Draga Mazeja** in **Dominika Pejovnika**, ki je na ogled v Mestni galeriji Šoštanj od 27. julija je v šoštanjskem prostoru naletela na velik odmev. Od otvoritve, na kateri je spregovorila vzpodbudne in pohvalne besede o obeh ustvarjalcih Milena Koren Božiček in jo je odprl župan dr. Bogdan Menih, se je v prostorih galerije zvrstilo lepo število obiskovalcev, ki so pustili marsikatero sporočilo tudi v knjigi vtisov. Sosedje, prijatelji, sodelavci, znanci se ustavljajo pred slikami **Draga** in **Domina**, jih po svoje pokomentirajo in rečejo kakšno vzpodbudno za vnaprej in pohvalno za nazaj. Razstava bo odprta do 20. avgusta.

Draga Mazeja in **Domina Pejovnika** posebej verjetno ni treba predstavljati. Stara Šoštanjčana, delavca TEŠ, Drago z družino, Domin še samski. Življenje jima ne meče rožic na pot, skozi njega se prebija kakor vesta in znata. Tudi s slikanjem. Prav gotovo jima prav slikanje, s pomočjo katerega pokazuje svojo drugačno podobo, pomaga razjasniti kakšen dan. Takšen dan je bil prav gotovo tisti torek, dan otvoritve razstave. To je bil njun dan.

Dominik Pejovnik je rojen 25. 7. 1945. Želja in talent ter občudovanje velikih mojstrov kot so Rubens, Van Gogh in ostali, so ga vodili skozi vsa leta njegovega ustvarjanja. Novih tehnik ni poizkušal, ostaja zvest tistim, ki jih pozna in jih spoštuje. V to sodi tudi studij. Studiral pa Domin ni. Pravzaprav je raje amaterski

slikar in se izobražuje zgolj po svojih željah in potrebah. Knjige velikih mojstrov so torej njegove učiteljice, ker učitelj, ki bi ga v praksi vodili po platnu ni imel.

Še bo slikal. Od njegove razstave v elektrarni je minilo že deset let, zato mu odziv na to postavitev slik v Mestni galeriji vtila novega zanosa in upanja. In tudi novih idej, ki jih bo uporabil. Idej mu res ne manjka, tudi motivov ne, saj veliko časa preživi v naravi na ribolovu in še kje. Samo iz Šoštanja, pravi, da noče. Rad je Šoštanjčan in vsem, ki ga zdaj vzpodbujajo in mu čestitajo je hvaležen in jim želi sreče in zdravlja. Sebi tudi, seveda.

Drago Mazej je leto mlajši. V sredini februarja je rojen in pravi, da je že pri petih letih risal. Njegove poteze so opazili tudi vzgojitelji v mladinskem domu, ki so njegov talent podpirali. Imel je tudi željo, da bi šel v šole, vendar včasih takšnih možnosti ni bilo. Nekaj sreče je vseeno imel, ker so v domu poučevali tudi slikarji, ob prihodu domov pa mu je pomagal tudi Vinko Pevcin (skiciranje, mešanje barv). Dragovi najljubši motivi so tihožitja in podobe iz narave, teh ima največ. Ateljeja nima, tako da je njegov delovni prostor zelo omejen in prav gotovo neprimeren. Veliko slika po naročilu in tudi rad sprejme kritiko, če se mu zdi konstruktivna. Drugače pa slika tako, kot mu narekuje duša. Razstavljal je že v kino dvorani Šoštanj, v Velenju in Slovenj Gradcu. Razstava v Mestni galeriji Šoštanj mu je velika vzpodbuda za vnaprej in z Dominom že pripravljata nekaj novega. Nekaj takega, da bodo ljudje spet lahko rekli: *Kdo bi si mislil, da tako lepo slikata!*

MiKo

30 LET GOSTIŠČA PRI VIDI

Svojo tridesetletnico delovanja so v gostišču **Pri Vidi** v Zavodnjah potrdili tako, kot se spodobi. S prireditvijo, na kateri se je igralo, pilo, jedlo in plesalo. Saj drugače si takšne obletnice tudi ne gre predstavljati. Vsaj pri Goršku ne, oziroma pri ljudeh, ki držijo to gostišče pokonci, skrbijo za njegov ugled in dobro ime, ter zadovoljijo še tako zahtevnega gosta. Zato tudi 24. julija, ko so praznovali 30 let, ni bilo drugače. Gospodar Milan je kot vedno urejal stvari na sto straneh hkrati, v kuhinji je hitela njegova žena Ivica, za katero jaz vedno rečem, da je gospa v pravem pomenu besede. Sinova Miha in Luka naokoli in za šankom dobro nadaljujeta tradicijo hitre in dobre postrežbe. Seveda pa si gostišča brez gospe Vide, ki je sprejela tveganje in začela z gostiščem v še nedokončani hiši, ta trenutek ne predstavljamo. Številni gostje so ta dan napolnili prostore gostišča in klopi zunaj njega in tudi Sklopški Joža ni manjkal. Pogumni začetki Vide torej, nekeje v Zavodnjah, kamor prideš po serpentinasti cesti in tveganje, ki ga je sprejel sin Milan, ko se je po gostinski šoli vrnil domov, sta rodila lep uspeh. Gostišče je postalo znano in priznано širom Slovenije in onkraj meje. Zlata plaketa za kvaliteto gostinskih uslug, uvrstitev v knjigo Še so dobre gostilne na Slovenskem, številne diplome za odlično izvedene gostinske usluge le delno potrjujejo sloves gostišča. Najbolj ga potrjujejo številni gostje, ki se vračajo in pripeljejo s seboj še prijatelje.

Kdo bi se mogel upreti odlični hrani, ki jo ponuja njihov jedilnik. Znani so po gobovi juhi, po palačinkah z borovnicami, ki še dišijo po sveže nabranem, ter po domačih narezkih, kjer se ni bati, da boste pod oznako savinjski želodec jedli izdelke Celjskih mesnin. In ko zapade sneg in se po dokaj nevarni cesti prebiješ do njihovega gostišča, ti zadisi gozdnine, take, da imaš občutek, da so krvavice ravnokar narejene in da so jetra komaj ohlajena. Ko smo že pri zimi, ne pozabimo, da poleg drugih praznovanj organizirajo tudi silvestrovanje, saj sprejmejo do 200 gostov ali pa kakšnega več, kjer je pri šanku vedno najbolj veselo.

H gostinski ponudbi sodita primerno lepo urejen prostor in dobra postrežba. Tudi tega boste deležni, kakor tudi prijazne, domače besede in občutka, da je gost res kralj.

Od lanskega leta svoje goste razvaja tudi v kava baru **Pri Vidi** v Šoštanju. Jutranja kavica tako zadisi, da se ji ni moč upreti in popoldne je tako prijetno posedeti na vrtu pred kava barom ter imeti pregled nad mimoidočimi.

Res smo ljudje dandanes zahtevni. Za svoj denar pričakujemo kar največ in ponudba gostinskih lokalov je tako bogata, da res lahko izbiramo. Številni gostje, ki se redno vračajo v gostišče **Pri Vidi** so zagotovilo, da so se pravilno odločili.

MiKo

Mladi Vandrovčki

Da je med mladimi v naši občini navdušenje nad glasbo veliko, pričajo številni ansambli in glasheniki tako resne kot narodno-zabavne glasbe, ki smo jih nekaj v Listu že predstavili. Tokrat vas želimo malo pobliže seznaniti z ansamblom Vandrovčki.

To je kvartet, ki se ukvarja tako z zabavno kot z narodno-zabavno glasbo in ima na svojem programu za vsakega nekaj, kot pravijo sami. V bistvu so narodno-zabavna skupina, za mlajšo publiko pa imajo pripravljenih tudi več kot 50 zabavnih komadov, tudi nekaj rocka je vmes. Povprečna starost ali bolje rečeno mladost članov je 17 let. Sestavljajo ga **Kristjan Kolenc** iz Podgore, **Mateja Podvratnik** iz Ljubije in brata **Uroš** in **Janko Stropnik** iz Skornega. Ker je njihov repertoar tako raznolik, igrajo na raznih prireditvah, od veselice do rojstnih dni. Gostovali so že na Gorenjskem, v Kranju, na Dolenjskem predvsem pa po Šaleški dolini.

Oglasili smo se pri Stropnikovih, da bi povprašali po načrtih za bodočnost. Mama Marina je malo hudomušno izjavila: *Pri nas vsi "špilajo", jaz moram pa poslušati!* Res se pri njih vsi ukvarjajo z glasbo. Oče Janko igra v ansamblu, hčerka Maša se ukvarja z glasbo, oba sinova pa, kot smo že rekli, sta pri Vandrovčkih. Člani se dobivajo na vajah dvakrat tedensko v Skornem. Pripravljajo tudi dve lastni skladbi, razmišljajo pa že tudi o izdaji CD. Seveda brez pomoči ne bo šlo, za sedaj je njihov sponzor predvsem trgovina Marina iz Skornega. Prepričani smo, da bodo svoje načrte v bodočnosti uresničili in bomo o njih še slišali, saj jim volje in veselja pa tudi glasbene izobrazbe ne primanjkuje.

Marija Lebar

Knjižni kotiček
BRANJE V POLETNEM ČASU

Poletje je čas počitnic, brezdolja, poležavanja na vrtu in zato čas, ko radi vzamemo v roke kakšno dobro knjigo. V knjižnici bralci nenehno povprašujejo po dobrih knjigah. Vendar se mi vedno znova zastavlja vprašanje, kakšna je DOBRA KNJIGA? Odgovor je preprost in enostaven: dobrih knjig je toliko, kolikor različnih bralcev obstaja. Vsaka knjiga ima svojega bralca in vsaki bralec lahko najde svojo najboljšo knjigo.

POLETNE NOVOSTI

Tudi v poletnem času knjižnica Šoštanj ponuja nekaj novosti: bralci pustolovskega duha boste posegli po novi *Križnarjevi* knjigi *Nuba: čisti ljudje*. Vsi tisti, ki imate knjige za svoje prijateljice, morate prebrati *Dolarjeve* legende in zgodbe o knjigah *Prijateljice imam...* in se tako spomniti na velikega, pred kratkim preminulega slovenskega bibliotekarja, ravnatelja NUK, slavista, umetnostnega zgodovinarja, humanista *Jara Dolarja*. *Oshova* nova knjiga *Podpisi na glavi* bo prava poslastica za vse tiste, ki jih zanima in navdihuje vzhodna filozofija, natančneje haiku in zen. Ker govorimo ravno o filozofiji, je potrebno omeniti prevod *Kantove Prolegomene*. Končno ne smemo pozabiti omeniti (poleg vrste novih

romanov zbirke Beletrina. Najst in Zenit) dveh del, ki bosta verjetno najbolj brani novosti tega poletja: prva je biografija *J. Edgarja Hooverja*, znanega FBI-jevca, s fascinantnim naslovom *Uradno in zaupno: skrivno življenje J. Edgarja Hooverja: s spremno besedo o prisluškovanju v Sloveniji*. Druga novost je pravzaprav serija knjig (do sedaj so izšle tri knjige) *Jacqa Christiana - Ramzes*, ki govorijo o velikem egiptovskem faraonu, njegovem imperiju, bitkah idr.

KAJ NAJRAJE BERETE V POLETNEM ČASU?

Kakor se za čas spodobi, seveda romane (kriminalne, ljubezenske, fantastične) in povprašujete po literaturi, ki piše o veselju, soncu in njegovih mrkih. Tako lahko tudi knjižnica z gotovostjo potrdi, da so se občani vestno pripravljali na dogodek stoletja - sončni mrk. Mlajši bralci pri tem niso bili izjema. Gotova sem, da vsakega bralca pričakuje v knjižnici njegova (najljubša) knjiga, zato pridite in jo odkrijte.

Naj spomnim, da bo knjižnica še do konca avgusta odprta le dvakrat tedensko in sicer ob ponedeljkih od 12.30 do 18.30 ure in ob petkih od 9.30 do 14.30 ure.

Naj vam branje postane užitek!

Brina Jerič

ŠPORT

Poletje je čas odbojke na mivki

David Sevčnikar šesti na državnem prvenstvu

Se nekaj let nazaj odbojkarji v poletnih mesecih niso imeli ustreznih tekmovanj in so proste termine preživeli na počitnicah. V zadnjih letih pa je povsem drugače. V vseh kategorijah komisija za odbojko na mivki pri Odbojarski zvezi Slovenije organizira v poletnem času tekmovanja za državno prvenstvo. Člani so se za naslove državnih prvakov v beach-volleyu pomerili na petih turnirjih. Udeležba je bila letos presenetljivo velika, saj so nastopili skoraj vsi najboljši slovenski igralci.

OK Šoštanj-Topolšica je zastopal samo David Sevčnikar, ki je skupaj s svojim partnerjem S. Stubeljem iz Portoroža nastopil na vseh turnirjih. Kljub nekaterim odmevnim zmagam tekmovalca na koncu nista posegla v sam vrh, sta se pa v šestevku uvrstila na skupno 6. mesto. Z doseženim pa vseeno nista bila najbolj zadovoljna, saj sta po tihem pričakovala nekoliko več, še posebej po lepem rezultatu na evropskem kadetskem prvenstvu, kjer sta za Slovenijo dosegla odlično 7. mesto. V kategoriji članov sta državna prvaka po pričakovanju Jasmin Čuturič in Samo Miklavc, trenutno daleč najboljša slovenska igralca odbojke na mivki.

V Portorožu je 30., 31. 7. in 1. 8. potekalo državno prvenstvo na mivki za kategorije mladinci, kadeti in dečki. V vseh kategorijah so nastopili tudi igralci kluba iz Šoštanja. Pomanjkanje treninga na mivki je bil najhujši sovražnik naših igralcev, saj so za pričakovanji nekoliko

zaostali. Da je na turnirjih potrebna tudi sreča, se je pokazalo tudi tokrat. Za ekipo dečkov so nastopali Miro Gavrič, Zoran Kedačič in Darjan Andreje. Uspeli so premagati ekipo Izole in IGM Hoče, v nadaljevanju pa so zabeležili dva poraza (po dveh porazih končaš tekmovalce) in na koncu pristali na 7.-8. mestu.

V kadetski kategoriji smo prijavi dve ekipi: Topolšica 1 - Aleš Brišnik, Sandi Primožič in Topolšica 2 Primož Nahtigal, Marko Pokleka. Tudi v tej kategoriji so bili naši odbojkarji proti koncu premalo zbrani. Žal je za odmeven rezultat treba zmagovati na vseh srečanjih. Uvrstitev naših ekip: Topolšica 1 9.-12. mesto, Topolšica 2 25.-28. mesto.

Za mladince so nastopili: David Sevčnikar (v paru z Dejanom Gasparijem) ter Aleš Brišnik in Sandi Primožič. Po pričakovanju igralca kadetske ekipe v mladinski konkurenci nista imela prevelikih možnosti. Z igrami pa vseeno nista razočarala in na koncu delila 13.-16. mesto. David Sevčnikar je bil s svojim partnerjem v igri za naslov vse do zadnjih srečanj. Obe odločilni tekmi pa je žal izgubil in na koncu pristal na nevaležnem 4. mestu.

Odbojka na mivki bo kmalu pozabljena, saj se že v teh dneh pričenjajo priprave vseh selekcij odbojarskega kluba OK Šoštanj-Topolšica za tekmovalno sezono 1999/2000. Vsi skupaj zaželimo vsem igralcem čimveč športnega uspeha in dostojno zastopanje našega ožjega prostora v slovenskem odbojarskem prostoru.

Ljubo Globačnik

ŠTUDENTSKI PLANINSKI TABOR

Leto je naokoli in počitnice so tu. Študentje potrebujejo mo po napornem študijskem letu oddih in zabavo. Že drugo leto smo študentska skupina PD Šoštanj skupaj s študenti PD Velenje organizirali in izvedli med 25. in 29. julijem 1999 študentski planinski tabor, tokrat na planini Kuhinja. Kje je to, boste verjetno vprašali? Če se spominimo Gregorčičevih besed, je to tam, kjer je njegov planinski raj in seveda dom. Cesta zavije v Kobaridu proti Vrsnem, mimo vasi Krn in se izteče na planini Kuhinja, ki tiho sameva pod veličastnim Krnskim pogorjem. Nova planinska koča ter prijazna oskrbnica Lidija planini dajeta življenje. Seveda poleg nekaj pastirskih stanov s čredo živine naokoli. Ljudi je malo.

V takšno vzdušje smo v nedeljo popoldne prihrumeli razigrani študentje. A nam je bilo všeč in tudi okolje nas je sprejelo.

Kako smo preživljali dni? Že naslednje jutro smo se odpravili na našo prvo turo, s ciljem osvojiti Mrzli vrh (1359 m). In smo ga osvojili, kljub slabo markiranim potem in delu brezpotja. Kapelice, bunkerji, podzemni jarki in drugo so nas vso pot opominjali, da so na tem območju potekali hudi boji med prvo svetovno vojno (Šoška fronta). Zadovoljni z dnevom smo zvečer zabrenkali na kitaro in zapeli v gorsko tišino. Malce neprespani smo se naslednji dan spustili z raftom po zeleni reki Soči (ki jo lahko mimogrede tudi pijše), si ogledali grad Kostnica v Kobaridu in čudovit slap Kozjak. Dan je bil seveda prekratek, da bi obiskali vsaj večino naravnih ali kulturnih znamenitosti zgornjega Posočja. Večer smo izkoristili za pripravo nahrbtnikov, saj nas je (tako smo mislili) čakal DAN-D. Želeli smo izvesti našo glavno turo in osvojiti nad nami se dvigajoč in vabljiv mogotec Krn (2244 m), a nas je slabo vreme prehitelo. Ob peti uri zjutraj, ko je bilo predvideno vstajanje, je močno deževalo. Kakšna sreča, so pomislili zaspanci in sladko potonili v še globlji spanec. Ostali smo samo razočarani skomignili z rameni in prav tako v hipu zaspali. Ta dan smo bili primorani realizirati plan B - z avtomobili do Tolminskih raven, nato peš na planino Razor. Ker se vreme nikakor ni ustalilo, se nismo povzpeli na Vogel; razgleda tako ne bo, smo se tolažili. Popoldan smo si ogledali Kobarški muzej, ki je grozeč opomin na prvo svetovno

vojno.

Zadnji večer je danes, smo bili vsi istih mišli. Z Mojco Novak (tudi vodnico in organizatorko tabora) sva pripravili manjšo zakusko. Zadnji večer tabora je prijetni družbi prehitro minil, saj smo naslednje jutro želeli osvojiti Krn. Včasih je mladost norost in prav je tako. Na Krnu smo bili, se lahko pohvalimo in tabor je uspel. K temu smo prispevali seveda največ udeleženci sami - Andreja, Tina, Marko, Barbara (2x), Uroš, Klavdija, Urška, Nataša, Peter, Sergej, Mojca in Brina ter se na AP Velenje poslovili z obljubo, da se vidimo spet drugo leto. Kdo ve, kje...

Tabor je uspel tudi s finančno in materialno pomočjo PD Šoštanj, Pekarne Roter, podjetja Viza d.o.o., OŠ Karla Destovnika Kajuha, OŠ Bibe Roeca, ERE Velenje ter Šaleškega študentskega kluba. Vsem se lepo zahvaljujemo.

P.S. Vsem planincem in vodnikom v vednost: planino Kuhinja je vsekakor vredno obiskati.

Brina Jerič

VETERANI NA MOTORJIH

Nov klub v Šoštanju

Kar lepo število zanesenjakov se je zbralo v sredo v prostorih KS Ravne z namenom, da ustanovijo nov klub. Klub se bo imenoval Moto veterani Šoštanj in bo povezoval predvsem voznike in ljubitelje starih motornih koles.

Kot so poudarili ustanovitelji, se bo klub naslanjal predvsem na tradicijo motociklizma, ki se je v Šoštanju začela že leta 1946, ko je bilo ustanovljeno Avto moto društvo. Njegova prvenstvena naloga bo, kot že ime pove, povezo-

vanje voznikov motorjev oldtajmerjev, ki so zelo zanimivi tudi za širšo javnost, posebej, če je tudi voznikova oprema primerna starosti motorja. Za takšno opremo je veliko zanimanja med mladimi, katerim bo klub posvečal veliko pozornost, saj je bodočnost vsakega društva predvsem v mladini.

Že za jesen napovedujejo kar nekaj dejavnosti, med drugim prireditve, ki bo gotovo pritegnila pozornost naših občanov, saj bo prava paša za oči, kot obljublja predsednik novega kluba, Vili Pečovnik.

Marija Lebar

SPET ODBOJKA

Pred začetkom nove sezone

Ker bo jesen kmalu tu in s tem tudi nova tekmovalna sezona 1999/2000 je prav, da pozdravimo vse ljubitelje odbojke, ki prebirajo to rubriko ali so kakorkoli povezani s tem športom.

Odbojarski klub Šoštanj-Topolšica bo letos nastopil v 2. slovenski ligi, vendar pa so na čelu s predsednikom Brankom Sevčnikarjem odločeni, da se vrnejo med najboljše v 1. ligo, kjer so že nastopali. Zato je v klubu prišlo do kar nekaj sprememb, tako v igralskih vrstah kot med trenerji. V letošnji sezoni bo nad igralci bedel namesto Nika Jeraničiča, ki bo vodil drugo ekipo, priznani beloruski trener Nikolai Pozdniak, ki je vodil že številne odmevne klube po svetu. Med igralci pa takole. Po nekaj uspešnih sezonah sta jih zapustila Darko Dimec in Peter Žilnik, vrnil pa se je Vito Mihalinec. V ekipo sta prišla tudi novi organizator igre (podajalec) Belorus Valerij Bujak in Toni Hriberšek iz Braslovč. Priložnost pa je dobilo tudi nekaj mladih odbojkarjev druge ekipe.

Igralci so v ponedeljek, 9. avgusta, že začeli s kondicijskimi treningi,

v soboto, 20. avgusta, pa potujejo na devetdnevne priprave na Roglo. O nadaljnjem poteku sezone vas bomo seveda sproti obveščali.

Tudi nova pravila

Spremembe pa niso doletele samo ekipe, ampak tudi odbojarska pravila igranja, kar bo, upajmo, naredilo odbojko še privlačnejšo. Tudi v Sloveniji so uvedli igranje petih setov do dosežene 25. točke po sistemu tie-break (vsaka napaka pomeni točko) in pa morebitni peti set tie-break do 17. točke.

Sprememba je v novih barvnih žogah, največja pa sigurno v sedmem možnem igralcu - LIBERO, ki bo lahko vstopil v igro brez napovedi trenerja in bo lahko sodeloval le v obrambnih nalogah - to so predvsem sprejem servisa, podaja in obramba polja po nasprotnikovem napadu.

To pa je, upam, zadosten razlog, da boste spremljali in spodbujali topolske odbojkarje.

Robi Kugovnič

KRAVJE DIRKE V GABERKAH

Galop krav in konjev

V nedeljo, 8. avgusta, so bile v Gaberkah zopet kravje dirke in to že sedme po vrsti. Letos se je sreča nasmehnila Ludviku Krenkerju s kravo Švarko. Njegov sin Peter je v divjem teku ostal takšna so pravila tekmovanja. Doma ima 10 glav živine. Čudovit je bil tudi konjski galop. Med vsemi tekmovalci je zmagal Peter Janič, drugi je bil Borut Gajšt in tretji Marjan Krajnc. Toni pa je imel malo smole, padel je s konja. Njegov galop se je končal v bolnišnici, vendar brez hujših poškodb. Vsi zmagovalci so bili nagradjeni s pokali, jahači konjev so dobili poleg pokalov tudi denarne nagrade. Zmagovalec kravjih dirk Ludvik Krenker pa je dobil sod.

Gre tudi z rokami
Kot vsako leto so se izkazali razni rokodelci. Tone Rezman je imel zopet pisano paletu obuval (cokel), Jože Zajc servis lesenege popravila, Franc Meh makete iz lignita. Matevž Klavž iz Raven dela koše in košare že 30 let. Pavel Pungartnik iz Plešivca dela koše, večje korpe pa tudi brezove metle. Pod spretnimi prsti Ivana Andrejca nastajajo pletariji in manjše postavke za na mizo. Branko Koželjnik je izdelal iz konjskih teleg, seveda v miniaturi obliki, kozolec s hlapcem, vodnjak na vleko z vedrom ter desko za rezanje. Zelo domiselni izdelki so nosili napis Kravje dirke. Marija Krenker iz Plešivca je prikazovala predenje na kolovrat. Zaupala mi je, da se je naučila prest že pri desetih letih in to maskiraj. V tistih časih so se starejše predice bale za vse nitke, saj je bila pot od posajenega lana do gotove obleke ali tudi kostima zelo dolga in naporna. V tistih časih so se le redke ponašale s takšnimi izdelki. Seveda se je predla

tudi volna, le da so bile njene nitke bolj za zimske čase. Še posebej pa je za pohvalit kovaško družino. Meh je deloval na nožni pogon. Med drugim so prikazali, kako se izdelujejo klanfe. Glavni med njimi je bil kovač Henrik Valenci, čigar oče je bil v Pesju kovač dva roda. Pomagali so mu Franc Zupanc iz Mislinje ter Štipe Kljajič, Aleš Zupan in Peter Mrak.

Poskrbljeno je bilo tudi za otroke. V pravljicnem gradu so se za 250 tolarjev podili po mili volji in sproščali svojo energijo. Starši pa so bili brez skrbi, da se komu kaj naredi. Za balone na vrvi ci pa je tu in tam kakšna mamica imela pomisleke. Za večji balon je bilo treba odšteti skoraj 1000 tolarjev, kolikor je veljala tudi okusna malica. Tudi tokrat se je dobilo dobro domače pecivo in seveda domač kruh. Na srečelovu so bili vsi zadetki polni in raznovrstni.

Gaberska Kulturnica se je na vseh koncih potrudila ter ponudila obiskovalcem največ, kar je bilo možno. Za razpoloženje je do jutranjih ur skrbel ansambel Čuki, za povezovanje programa pa Toni Rehar.

M. R.

10 LET ŠPORTNEGA DRUŠTVA V RAVNAH

Tudi letos so marljivi člani Športnega društva pod vodstvom Marjana Kotnika pripravili v nedeljo, 25. julija, turnir v malem nogometu s pričetkom ob 9. uri dopoldan. Turnir je potekal do 15. ure, zatem pa so se začele družabne igre. Ekipe so bile sestavljene iz moških in žensk, in v njih je prevladoval športni duh. Tekmovali so v vlečenju vrvi, rezanju hloda, spretnostni vožnji s kolesom, prevažanjem vode, zabijanjem žebja v klado in v igri presenečenja.

Prve tri ekipe v malem nogometu ter družabnih igrar so dobile pokale. Bolj kot pokali pa je bilo vredno prijetno druženje, polno smeha in veselja. Vrtne veselice z ansamblom Gamsi je še povečala prijetno vzdušje, ki ga ni pokvarila niti nevihta. Prireditelji se zahvaljujejo sponzorjem ter trgovini Saša, ki je organizirala modno revijo skupaj s frizerstvom Nataša. Splošno mnenje ob koncu je bilo, da je prireditev lepo uspela in marsikomu polepšala dan.

Jože Jančič

USPEŠNI ŠOŠTANJSKI ŠAHISTI

Na šahovskem turnirju v Parizljah, v nedeljo, 1. avgusta, katerega se ga je udeležilo 26 igralcev iz Savinjske in Šaleške doline, je razveseljivo zmagal član Šahovskega kluba Šoštanj Robi Podlipnik z 8 točkami. Uspeh kluba je dopolnil drugouvršeni Franc Stropnik s 7 točkami, tretje mesto pa je s 6,5 točkami pripadalo Dragu Kristanu, članu Šaleškega šahovskega društva. Igralo se je devet kol po švicarskem sistemu.

Gregor Rupnik

**KMETIJSKA
SVETOVALNA
SLUŽBA
SLOVENIJE**

PROGRAM OHRANJANJA IN RAZVOJA KMETIJSTVA TER PROIZVODNJE HRANE ZA LETO 1999 V OBČINI ŠOŠTANJ

Letos je v proračunu občine Šostanj za izvajanje programa ohranjanja in razvoja kmetijstva ter proizvodnje hrane namenjenih 12.000.000 SIT. Poleg tega je na razpolago še en milijon SIT za sofinanciranje urejanja kmetijskih zemljišč. Ker lahko občina ob prijavi na državni javni razpis za sofinanciranje ukrepov za pospeševanje kmetijstva v občinah pridobi še dodatna sredstva, je v programu predvidenih 15.516.500 SIT.

Program je razdeljen na štiri dele: spodbujanje proizvodnje hrane, spodbujanje razvoja na področju selekcije živali, izobraževanje kmetov ter strukturne spremembe v kmetijstvu.

1. Pospeševanje proizvodnje hrane

Osnova za dobro in gospodarno prirejo mleka in mesa je kvalitetna čreda. Zato so rejcem namenjene podpore: za nakup plemenskih bikov (50.000 SIT/bika), nakup plemenskih merjascev (15.000 SIT/merjasca), nakup plemenskih telic (15.000 SIT/telico). Podpora je namenjena kmetijam, ki se preusmerjajo v rejo krav molznic ali so prestrukturirale svojo proizvodnjo v prirejo mleka od leta 1997 dalje.

Za spodbujanje in ohranjanje reje mladega pitanege goveda so predvidene podpore za privez telet in sicer za nižinsko območje 5.000 SIT/pitance, za hribovito območje 7.000 SIT/pitance ter za gorsko višinsko območje 10.000 SIT/pitance. Podporo dobijo rejci ob prodaji pitance za zakol.

Za nakup in uporabo kakovostnega semena pri pridelovanju koruze je namenjen regres v višini 20 % od cene semena. Ker se kmetje še premalo odločajo za setev strniščnih dosevkov, kar je z vidika ekologije in gospodarnega kmetovanja nedopustno, je regresirano tudi seme strniščnih dosevkov v višini 20 % od cene semena.

Skupno je za pospeševanje proizvodnje hrane namenjenih 4.245.000 SIT. Kmetje lahko podpore uveljavijo preko KZ Šaleška dolina na podlagi predloženih računov.

2. Spodbujanje napredka selekcijskega razvoja

V tem delu so namenjena sredstva za regresiranje osemenjevanja krav s slabšim proizvodnim potencialom z biki mesnih pasem. Namen ukrepa je doseganje boljše kvalitete telet za nadaljnje paitanje. Ta teleta morajo biti namenjena izključno za nadaljnjo rejo v Šaleški dolini. Za pridobitev sredstev je potrebno predložiti potrdilo o osemenitvi ter kopijo izdanega računa ob prodaji teleta. Višina podpore je 5.000 SIT/teleta.

Podpora v višini 5.000 SIT je namenjena tudi osemenjevanju krav molznic z semenom uvoženih testiranih bikov. S tem semenom mora biti osemenjena krava po drugi laktaciji, s 6000 l mleka ali več v laktaciji. Kmetija lahko pridobi podporo za največ 5 doz tega semena na leto. Predložiti je potrebno potrdilo o osemenitvi s pregledom na brejost ter potrdilo o proizvodnji krave.

V ta del je vključeno tudi zatiranje medljivosti, ki povzroča veliko gospodarsko škodo v govedoreji. Finaniran je nakup zdravil za zatiranje parazitov pri govedu. Predložiti je potrebno račun.

Podpore kmetje pridobijo prek KZ Šaleška dolina na podlagi omenjene dokumentacije. Za spodbujanje napredka selekcijskega razvoja je namenjenih skupno 2.250.000 SIT.

3. Izobraževanje kmetov

Uspešnost gospodarjenja na kmetiji je v veliki meri odvisna od znanj, s katerimi razpolagajo tako kmet kot njegova družina. Z namenom prenosa znanj in izobraževanja kmetov in njihovih družin kmetijska svetovalna služba vsako leto organizira vrsto tečajev, predavanj, demonstracijskih predstavitev in strokovnih ogledov, ki so sofinancirani tudi s strani občine. V letu 1999 so poleg tega sredstva namenjena še za redno letno testiranje traktorskih škroplilnic (6.000 SIT/škroplilnico), za analizo vzorcev zemlje (1.200 SIT/vzorec), analizo vzorcev krme (6.750 SIT/vzorec), za pokrivanje materialnih stroškov pri izvajanju demonstracijskih poskusov ter za delovanje društev, kjer se združujejo kmetje.

Skupno je za namen izobraževanja kmetov namenjenih 991.500 SIT.

4. Strukturne spremembe v kmetijstvu

Za uvajanje paitanja telet in MPG po tehnologiji Zlato zrno (preureditev hlevov, pridobitev licence, promocijo blagovne znamke,...) je namenjenih 1.000.000 SIT.

Za kmetije, ki se usmerjajo v rejo mladega pitanege goveda ali nameravajo v tem letu povečati stalež mladega pitanege goveda ter tako povečati proizvodnjo je namenjenih 2.150.000 SIT.

Sredstva so namenjena tudi za regresiranje obrestne mere za najete investicijske kredite v kmetijstvu (novogradnje ali adaptacije hlevov, nakup kmetijskih zemljišč). Za pridobitev gradbene dokumentacije za gradnjo hlevov je predvidena podpora v višini 20 % od vrednosti računov, ki jih je potrebno poravnati pri pridobivanju dokumentacije. Za ta namen je predvidenih 600 tisoč tolarjev.

Za apnenje zemljišč, dosejavanje travnikov, setev TDM in agromelioracije je skupno namenjenih 2.500.000 SIT. Za urejanje kmetijskih zemljišč je predvideno sofinanciranje opravljenih del v višini do 50 % od vrednosti investicije.

Kmetje se odločajo tudi za rejo drobnice na površinah, ki so manj primerne za intenzivno proizvodnjo. Zaradi tega so sredstva namenjena tudi za spodbujanje reje drobnice in sicer: za nakup plemenskih ovnov iz kontroliranih tropov (10.000 SIT/ovna) ter za sofinanciranje odkupa jagnet (2.000 SIT/jagnje). S tem želimo rejce vzpodbuditi k organizirani prodaji jagnet preko KZ Šaleška dolina, ki se je v tem letu pričela ukvarjati tudi z odkupom jagnet in kozličev. Tako bo večina živali zaklanih v klavnicah, ki so pod zdravstvenim nadzorom in kmetje bodo imeli manj težav in stroškov z urejanjem ustreznih prostorov za klanje na domu. Za ta namen je predvidenih 280.000 tolarjev.

Za spodbujanje uvajanja dopolnilnih dejavnosti na kmetijah je namenjeno 1.500.000 SIT. Kmetje, ki uvajajo dopolnilno dejavnost, lahko zaprosijo za občinska sredstva v višini 15 % od vrednosti investicije oziroma največ do višine 300.000 SIT.

Skupaj je za strukturne spremembe v kmetijstvu namenjenih 8.030.000 SIT. Kmetje lahko sredstva pridobijo ob predložitvi ustreznih dokumentacije preko KZ Šaleška dolina.

Pripravila: Lidija Diklič, inž. kmet.

ŽIVLJENJE

Kmečki praznik 99

Letos se je ponovno zgodilo v Gaberkah. Lani je tradicionalno prireditelj Kmečki praznik onemogočil dež, letos pa je bilo tudi vreme na naši strani. Zopet smo se potrudili Mladi združniki Šaleške doline s pomočjo sponzorjev Kmetijske zadruge Šaleške doline, Mlekarnarja vas in HKS-a.

Tekmovalci šestih krajevnih skupnosti so se pomerili v zanimivih igrah in prikazali vrsto spretnosti. Tradicionalne igre košnja, grabljenje in žaganje hloda so potekale v tradicionalnem rivalskem duhu. Rahlo začudenje je vzbudil le hlood, katerega vlogo je prevzel tram in žaga, ki ni bila amerikkanka, ampak navadna žaga. Vsi tekmovalci so tram prežagali zelo hitro, zato so bile razlike v tej disciplini zelo majhne. Veliko zanimanja sta vzbudili novi igri, ki smo ju letos pripravili; tek na smučeh in hoja po lesenih colih. Pri teku se je pokazalo, da smo že od nekdaj smučarski narod. Pri tej igri se je pet tekmovalcem postavilo na smuč, si nataknilo avtomate (gumijaste trakove) in zdrvelo po zeleni ravnini, se pri količku obrnilo in se pognalo nazaj proti ciljni črti. Nekateri so šli celo preveč na količek in ga nevarno zamajali. Pri igri s coli pa je tekmovalka morala prenesti vedro vode na drugo stran tekmovalnega polja po colih, ki sta ji jih postavljala sotekmovalca. Zmagala je ekipa, ki je prej premagala pot in prinesla največ vode v merilno posodo. To je bilo smešno! V skupnem seštevku je zmagala ekipa HOH iz Šentilja. Vse tekmovalce so že med tekmovaljem pogostili s klasično šentiljsko malico. Druge so bile Gaberke, tretje pa Bele vode.

Po končanem tekmovalstvu je vse tekmovalce in gledalce zabaval ansambel Lipovšek.

Aktiv kmečkih žena pa je vsem obiskovalcem ponudil vse tiste dobrrote, ki jih nimate vsak dan na mizi. Veliko pozornosti je pritegnila tudi prašičja ruleta. Ogradili smo parcelo 25 x 25 m in jo razdelili na majhne parcele, ki smo jih ponudili v zakup. Vsak, ki je kupil parcelo, je imel možnost dobiti 30 kg težkega prašička. Ko so bile vse parcele zakupljene smo prašička spustili v ogrado in čakali, da opravi veliko potrebo. Lastnik tiste parcele, na katero bi prašič opravil veliko potrebo, bi postal tudi lastnik prašička. Vsi smo napeto čakali na usodni trenutek, toda prašiček ni bil pri volji. Uporabili smo rezervno rešitev in sicer gost večera Marijan Smode je izžrebal srečnega.

Dobra glasba, hladna pijača in okusna jedkača je kmalu razgrela vse obiskovalce, ki so plesali in se zabavali še pozno v noč. Nasvidenje prihodnje leto!

D. R.

Foto: L. Ojsteršek

Niso bili najboljši, bili pa so najlepši

MODNI DROBIŽ

BARVA ZEMLJE IN PRIDIH SAFARIJA

Modne smernice za jesen so barve narave in odtenki zemlje. Rdeča nit za jesenske barve so nianse, ki prihajajo iz Indije, Azije in Afrike v razkošnih paletah. V kolekcijah so še safari, večna bež barva z vojaškim pridihom zelene, z obilico žepov in lahko oprijeti modeli.

Vendar se v celoti ni treba prepustiti modnim tokovom; treba se je naučiti le poudariti svoje adute in skriti pomanjkljivosti. Tudi zelo lepa ženska je brez stila videti obupna, lahko pa nepopolna ženska zažari v nesluteni lepoti. Torej, če želite odkriti svoj slog, je pomembno, da moda za vas ni zapoved. Svoj stil najdete, če nosite oblačila, ki se podajo vašemu telesu, vaši osebnosti in načinu življenja.

Chantal Thomass, strokovnjakinja za modo in slog meni, da ženske delajo tele napake: - izbirajo barve, ki jim ne pristojajo

- za svojo postavu nosijo preoprijeta krila
- hodijo v oblačilih, ki so sprta z njihovim načinom življenja

- veliko žensk se ne meni za slog ali pa ga iščejo celo življenje

Zenskam, ki so si nakopale preveč kilogramov, svetuje, da poudarijo tisto, kar je na njih lepo, denimo, lepa ramena ali lep dekolte, izrazite oči in seveda urejene lase.

Kaj svetovati ženski, ki nima stila?

Najprej se mora dobro pogledati v ogledalo z vseh strani in ugotoviti, kaj ji pristaja in kaj ne. Nikoli ne sme zatajati svoje osebnosti; takšna sem in to hočem pokazati, si mora dejati.

ZDRAVSTVENI KOTIČEK

KOL' KOR KAPLJIC, TOL'KO LET...

Če bi Slovenci peli samo to himno in se njene vsebine tudi držali, potem zagotovo ne bi spadali med najbolj zapite narode v Evropi. Tako pa imamo poleg lepih narodnih pesmi, ki opevajo lepote naše domovine in dobroto matere, srca, tudi na desetine pesmi, ki naravnost napeljujejo oz. povečujejo alkoholno omamo. "Francelj stara kljuka, pit' se ga ne upa, mi pa ponavadi, pijemo ga radi..., haš, haš, po krvave ga znaš". Podatki kažejo, da je v Sloveniji okrog 250.000 zasvojenih z alkoholom. Zakaj in kdaj postane človek odvisen od alkohola, je težko ugotoviti. Najbolje bi bilo, ko sploh ne bi nikoli zaužili alkohola, kajti brez alkohola ni alkoholizma. Prav tako je težko ugotoviti, kolikšna je tista količina alkohola, ki vodi v odvisnost, kajti vsi alkoholiki so bili nekoč zmerni pivci. Morda bi še preostali zmerni pivci postali v bodoče alkoholiki, če jih ne bi doletela smrt. Resnica je, da postane prej ali slej odvisen od alkohola človek, ki si ne zna ali ne more čustvenih stisk urediti in lajšati na drug način, kot da sega po alkoholu. Tako se začne alkoholik vrteti v nekem začaranem krogu, alkoholnem opoju, iz katerega ne more več. Alkoholik propada tako telesno, čustveno kot duševno, rušijo se mu moralne norme, delovna sposobnost. Alkoholik misli samo še na alkohol in manipulira na vse načine, da pride do njega.

Podatki kažejo, da živi alkoholik okrog 15 let manj kot nealkoholiki. Odvisnost od alkohola je tako telesna kot duševna. Telesno odvisen alkoholik ne more vzdržati brez alkohola, medtem ko duševno odvisen alkoholik lahko celo dalj časa abstiniira. Če telesno odvisnemu alkoholiku zmanjka alkohola, se mu pojavijo abstinenčni znaki, ki so lahko celo smrtno nevarni. Takšnim odvisnikom lahko pomaga samo zdravljenje v ustrezni bolnišnici. Alkoholik se običajno nikoli prostovoljno ne odloči za zdravljenje, ampak šele na pritisk s strani družinskega partnerja, delovne organizacije ali sodišča. Alkoholik

namreč ni sposoben pojasniti, kako se je pri njem začel razvijati alkoholizem, ker je pač ves čas v alkoholni omami. Šele zdravljenje mu to razjasni. Za alkoholika, ki je potreben zdravljenja, velja oseba, ki čezmerno uživa alkohol, ki je naredil človeka tako duševno kot telesno odvisnega, oseba, ki kaže vedenjske motnje, povzroča škodo zdravju. Uspehi zdravljenja so odvisni od časa trajanja odvisnosti, od motiviranosti zasvojenca ter še od številnih drugih dejavnikov. Zdravljenje je običajno kar dolgotrajno, od tri do šest mesecev. Alkoholik, ki je prišel z zdravljenja pa seveda ni ozdravljen, kajti odvisnost od alkohola traja doživljensko. Alkoholik je samo zdravljen tako, da doživljensko abstiniira. Prvi kozarec ali kapljica alkohola, ki bi ga zdravljen alkoholik popil, povzroči ponovno in neustavljivo pitje alkohola. To pa se zgodi, ker se kljub dolgotrajnemu zdravljenju tako imenovani "encim odvisnosti" v možganih alkoholika nikoli ne uniči, temveč celo življenje čaka na svojo žrtev, to je alkohol. Zato je močno napačno mnenje tistih alkoholikov, ki mislijo, da bodo po zdravljenju še tu in tam kakšen kozareček lahko spili. Alkoholizem je edina bolezen, katere zdravljenje ne pozna nobenih kompromisov, opcij ali alternativ; pogoj za zdravljenje je samo eden: popolna doživljenska abstinenca. Podobno bi moralo veljati tudi za zdravljenje odvisnikov od trdih drog. Tako pa jih danes uradna medicina na žalost zdravi tako, kot če bi odvisnike od alkohola zdravili z jabolčnikom ali pivom.

Alkoholizem je torej bolezen, družbeno zlo, ki pokonča več ljudi kot kuge, lakote in vojne. Nujno bi bilo, da bi bila država do te bolezni bolj stroga in dosledna. Do sedaj namreč zakonodaja alkoholikom za storjena kazniva dejanja pod vplivom alkohola za nagrado priznava celo olajševalno okoliščino. Država sicer veliko pridobi od prodane alkohola, veliko pa tudi zgubi na račun zdravljenja alkoholikov, bolniškega staleža oz. izgubljenih delovnih dni.

Za zaključek si zapomnimo naslednje: nobene stiske in težave ne utapljajmo v alkoholu, kajti alkohol še ni rešil nobenega problema in težav.

Valter Pirtovšek
dr. medicine

BREZ ROKAVIC

ŠOŠTANJSKI PLANINCI NA OČAKU

Konec julija izvem, da gredo člani šoštanjskega planinskega društva v začetku avgusta na Triglav. Končno - enkrat, ko imam čas, voljo in še vreme bo lepo! Kar na hitro se odločim in prijavim. V nedeljo ob štirih zjutraj je Šoštanj kar živahen. Predvsem na avtobusni postaji, kjer se nas, polnih pričakovanj in s polnimi nahrbtniki, zbere kar 37 ljubiteljev gora. Prava pot se začne na Pokljuki. Po nekaj urah hoje si mislim: *če bomo še naprej hodili kar po ravnem, danes ne bomo na strehi Slovenije!* Pa vendar smo že okrog enih pri koči Planiki pod Triglavom. Odločitev hitro pade: *Vrh bomo osvojili še danes!* Celo uro in pol smo v negotovosti, če se nam bo na vrhu ponudil razgled, kakršnega si želimo, ali se bomo morali zadovoljiti le z Aljaževim stolpom in štampljko v transverzalno knjižico. Pa vendar, ko prilezemo na vrh, se nam pogled odpre enkrat na Gorenjsko stran, proti Bledu in Radovljici, naslednji trenutek jasno vidimo Vrata z avstrijskimi vrhovi, za trenutek pa celo Trento. Seveda smo tisti, ki smo ta trenutek postali pravi Slovenci, tudi krščeni. Pa to ni kar tako, ampak boli!! Zdaj pa najhujše - pot navzdol. Moram iti takoj za vodnikom Andrejem, da mi malo pomaga. Sploh, ko naenkrat začne deževati in grmeti. Skale, po katerih vsako leto hodi na tisoče Slovencev, so že res obrabljene. No, pa je po slabih dveh urah tudi to za nami. Kako se prileže počitek v lepi planinski koči. Drugi dan nas del "odprave" osvobje še enega dvatisočaka - Kanjavec (2568 m). Pri Zasavski koči na Prehodavcih začnemo šteti Triglavsko jezera. Jih je res sedem? Že pri četrtem - Ledvički - pogumnega kopalca zamika čista modrozelenca in seveda tudi višini primerno ledena voda. Z občudovanjem ga gledamo in zaploskamo. Saj si kopeli vsi želimo, a slabih 10°C nas ne pre-

mami. Na poti do koč pri Sedmerih jezerih se nam na ogled postavi vsaj deset svizeev, pa tudi bogastvo alpskih rožic je neverjetno. Zvečer nam, ki smo bili prvič na Triglavu, pripravijo še en krst. *Kdo pa ve, koliko praščev redi Zinka?!* Tretji dan, po hudi nočni nevihti nas spet pričaka lep dan, pred nami pa je še pet ur hoje do Bohinja. Meni je zdaj, ko smo pod gozdno mejo, pot še bolj všeč. Tokrat nas pod ostrimi robovi spremljajo gamsi (ali kozorogi - o tem se nismo mogli zediniti!), o prekrasnih rožicah in živih planinah s planšarijami pa sploh ne govorim. V takem okolju in dobri družbi dan kar naenkrat mine in že smo na asfaltu, na trdih tleh, kjer življenje teče hitro in imamo vedno veliko dela. Zahvalim naj se vodnikom Andreju, Juretu, Miranu, Evgeniu in Bojanu, da so nas varno pripeljali na vrh in nazaj; vse pa vas povabim še na kakšen pohod s Planinskim društvom Šoštanj.

Triglavsko rožica

NA DRUGI STRANI OKENCA IN PULTA

Kako uskladiti delo in počitek?

Ve poletje ni več tisto, kar je bilo. Pri tem sploh ne mislim na vreme, vreme je glede na ljudi še pravzaprav najbolj normalno. Dejstvo je, da je poletje čas počitnic, čas dopustov in da si včasih že mara planiral, kam boš izginil v poletnem času. Tako tudi planiranje dopustov ni bil noben problem. Ljudi je bilo vedno dovolj, mnoge firme so jo ubrale kar kolektivno na oddih in nihče ti ni zameril, če si kakšno nerešeno zadevo prestavil tja do jeseni. To, da se kakšen nerešen dopis skriva pred sončnimi žarki in čaka jesenske megle, je sicer še zdaj kar pogosta praksa, vendar ljudje zaradi dopustov ne moremo ostati brez mleka, kruha, časopisa, pošte, denarja in še česa. To so storitve, ki so z našim življenjem tako povezane, da si ne moremo predstavljal, da bi na banki visel napis *zaradi kolektivnega dopusta zaprto*. Ali pa, da bi sosednja ulica dobivala pošto, naša pa ne, ker je poštar na zaslužnem oddihu. Še med čakanjem smo nestrpni in se pritožujemo zaradi nespretnih delavcev. Pa vendar so tudi za okenci samo ljudje. In tudi ti bi radi dopustovali. Kako torej rešujejo to v Šoštanju?

Marija Jelen dela v trafiki Šoštanj. Letošnje poletje je kar zadovoljna. Strank je nekoliko manj, dopuste pa rešujejo z nadomeščanjem, ne pa tako kot prejšnja leta, ko so delavke delale tudi po cel dan. Delovni čas je nespremenjen. Svoj dopust je preživela v Zavodnjah. V naravi, med nabiranjem borovnic in drugih gozdnih sadežev si je nabrala novih, svežih moči.

Gregor Holmec je nova moč na pošti Šoštanj. Za stranke je poskrbljeno, pravi. Ljudje ne občutijo, da sta dve delavki na dopustu. Pomanjkanje delovne sile rešujejo s krčenjem in z deljenim delovnim časom ali pa dela kdo malo dlje. Pri dostavi pošte se je našla rešitev s pomočjo študentov. Pošta dela z normalnim delovnim časom, delavci pa se trudijo, da z dobro voljo rešujejo zadeve, saj delajo tudi zase. Samo tako lahko vsak planira svoj dopust. Sam bo dopustoval na morju in v hribih.

Tudi na banki v Šoštanju rešujejo stvari s krčenjem delovne sile, tako da sta na izmeni po dve uslužbenki. V dopoldanskem času so drugače na izmeni trije ter en delavec za individualni pristop. Da se počitnice ne bi posebno poznale na vrstah, planirajo dopuste ob datumih, ko računajo na manj prometa. Sicer pa je v tem času nekoliko manj strank. **Sonja Drvarič**, dolgoletna uslužbenka banke v Šoštanju, je svoj dopust preživela na morju v Izoli.

V mesnici KZ Šoštanj so si po besedah **Branka Žerdonerja** uskladili dopuste tako, da bo za vse prav. Od torka do četrta je odprto samo do 15. ure. Kdor je takrat na dopustu, pride v petek in soboto v službo. Za tiste, ki se jim zdi ta kombinacija čudna, naj povemo, da sta tu zaposlena samo dva in da beseda prijateljstvo tu še nekaj velja. Strank je v času dopustov nekoliko manj. Branko bo nekaj dopusta izkoristil v toplicah, del pa kot pravi ob posedanju s prijatelji na kakšni škarpi. Snovi za pogovor mu tako nikoli ne zmanjka.

In še pekarna in slaščičarna **Miš Maš**. **Metko Kumer** poznamo še iz časov, ko je bila tu Movhova slaščičarna, ki je bila včasih v poletnih mesecih za štirinajst dni zaprta. Zdaj to ne pride več v poštev, vendar problemov ni. Delavke se bodo lepo vrstile, na pomoč pa pridejo v poletnih mesecih tudi dijakinje. Metka bo dopustovala v glavnem doma, privoščila si bo krajše izlete, verjetno pa jo bo mahnila tudi na Sedmera jezera.

Tako je torej z dopusti v teh poklicih. Četudi težko, se ljudje le domenijo, uskladijo in si pomagajo ter drug drugemu privoščijo kakšen teden oddiha. Privoščimo jim ga tudi mi in če boste kdaj malo počakali v vrsti, če bo pošta pomešana, ker jo raznaša študent, če bo mesnica po tretji uri zaprta, bodite strpni in si recite: *Saj je vendar čas dopustov.*

Priprava: MiKo

PRENOVLJENI PROSTORI GOSTIŠČA ACMAN

Uspešna kombinacija domače hrane in koktejl

Sredi dopustov in počitniškega mrtvila je gostišče Acman iz Skornega povabilo svoje goste v prenovljene prostore. Poleg pozdrava gostiteljice **Mire Acman** je dekan **Jože Pribožič** svoj blagoslov namenil domačim in vsem, ki bodo obiskali te prostore. Po uradnem delu, ki ga je povezovala **Maja Sopolšek**, so povabljeni čakale obilno obložene mize, ki so nudile svoje dobrate ob prijazni besedi domačih. Goste, ki so spremljali otvoritev, je prijetno presenetila modna revija trgovine Saša ter nastop **Irene Vrčkovnik**, v dobro razpoloženje pa jih je popeljala glasba ansambla Slovenija express. Še nekaj besed o gostišču. Družinsko gostišče z obetajnim začetkom, saj je lastnica **Mira** priznana kuharica, deluje že polnih osemnajst let. V tem času je bilo verjetno vsakega po malo. Dobrih časov in slabih dni. Če so bili slabi dnevi, se to pri njihovi ponudbi ni nikoli poznalo. Bogata izbira jedi po naročilu, s posebnim poudarkom na domačih jedeh, pri katerih ne gre brez štrukljev, ki so tu še posebej dobri, ter prijetno osvežujoči koktejli privabljajo goste že vrsto let. Za zaključene družbe poskrbijo v lepo urejeni dvorani in prenekatera nevesta je v teh prostorih odplesala polnočni valček. Vendar sama ponudba hrane in pijače dandanes ne zadošča. Potrebna je prijazna beseda, dobra postrežba in tudi te pri Acmanovih ne manjka. Miri je od začetka pomagal mož **Alojz**, zdaj pa sta profesionalno vprežena v delo tudi sin **Mitja**, večkratni državni prvak ter svetovni vice prvak v mešanju kok-

tejl, in hči **Mateja**, ki se je lepo ujela v tem poslu in ji ne manjka sposobnosti in spretnosti. Pa tudi **Uroš** priskoči kot najmlajši. Gostišče Acman je v naših krajih pravzaprav tako poznano, da je kar težko verjeti, da ga še niste obiskali. Če ste ga že, se prav gotovo vračate, če ga še niste, se je vredno prepričati in potrditi njegov dober glas.

MiKo

DAN POTEM

Precejšen del Evrope je v sredo gledal v nebo in spremljal sončni mrk. Ta dogodek je vznemiril Britance, ki so za drag denar priredili kar nekaj letalskih poletov, da bi bil mrk tako bolj viden. Tudi Francozi so se za tokratni mrk zelo zanimali, saj je že znameniti Nostradamus napovedal, da bo tega dne "z neba prišel kralj groze". Kot je običajno, se je tudi tokrat našlo kar nekaj prerokov, ki so napovedovali ob tem nebesnem pojavu nekaj katastrof, nesreč in temu podobnega. Ob tem sem se spomnila, kako je bilo ob podobnem dogodku pred dobrimi 35 leti v Šoštanju. Napovedan je bil popolni sončni mrk in (kot že večkrat) tudi konec sveta. Ko je nastopil znameniti dan, smo bili zlasti otroci oboroženi s stekli, ki smo jih okadili s svečo. Na srečo je bil dan jasen, da je bil mrk lepo viden. Nad Šoštanjem so že vse dopoldne plavali zvoki glasbe, ki so prihajali iz graščine. Tam so si namreč vzeli k srečo napovedi o koncu sveta in so že nekaj dni pred mrkom veselo praznovali. V tistih časih so v graščini stanovali predvsem delavci tovarne usnja in kot se je za tiste socialistične čase spodobilo, so bili dokaj tesna stanovalska skupnost. Med šoštanjsko mularijo so "graščinčani" bili po rangi takoj za "blokovci". Razlika je bila v tem, da se je v graščini marsikaj dogajalo, saj so si znali prirediti zabavo. Kdo ve, kako se je zgodilo, da so vest o koncu sveta vzeli

tako zares. Moški so tako imeli razlog za kakšen kozarec več, ženske pa za obiske pri sosedah in za klepet. V graščini je skoraj vsak redil kakšno domačo žival ali živalco, da si je tako malo izboljšali gnotni položaj. V tistem tednu pa je moral življenje darovati marsikateri zajec ali čunek. Izpraznili so žepe, denarnice in hranilnike - usodni dan so hoteli počakati pripravljeni. Na veliko dvorišče so pripravili mize, vsak je prinesel, kar je mogel in gostili so se ob zvokih "žive glasbe", ki so si jo naročili. Vse pod geslom, da nikoli ne veš, kaj bo po koncu sveta. Ko smo si tako ogledali mrk in se je lunina senca začela umikati s sonca in je turoben mrak spet pregnala svetloba, se ni zgodilo nič. Čakali smo vse popoldne, v graščini se je veseljačenje nadaljevalo v pozno noč. Potem pa je prišel tisti dan: dan potem. Za večino Šoštanjčanov je bil to običajen poletni počitniški dan, za nekatere pa je bil to dan neprijetne streznitve. Ko so se porazgubili alkoholni hlapi, so se v razbolelih glavah pričele porajati neprijetne misli: take o zapravljenih prihrankih in o pojedenih prašičkih, ki bi jih morali imeti za zimo. In v marsikateri od teh glav se je pojavila misel, da konca sveta sicer ni bilo, da pa je bil ta sončni mrk prava katastrofa.

Marija Lebar

3. SLOVENSKA LOVSKA MAŠA

Praznik Lovske družine Podgorje

Vsoboto, 31. julija, popoldne je bila pri Lovski koči na Čerčejevem vrhu 3. slovenska lovska maša v spomin na sv. Huberta, zavetnika lovec in gozdarjev. Najprej je navzoče nagovoril predsednik LD Podgorje **Sandi Stumpf**. Nato se je začela sveta maša. Vodila sta jo župnik iz Podgorja, **Leopld Korat**, ter dekan slovenjegraške dekanije, **Martin Tajnik**, navzoč je bil tudi duhovnik **Peter** iz Slovenj Gradca. Pri maši so sodelovali štajerski rogisti in lovski oktet iz Podgorja. Po končani maši je bilo družabno srečanje ljubiteljev narave in domačih viž z ansamblom HIT 5. Lovci podgorške družine so med goste povabili tudi sosednje lovske družine iz Škal, LD Velunja - Šoštanj, Pogorevc, Slovenj Gradec itd. Da niso bili ne žejni in ne lačni je poskrbelo gostišče

Cehner. Tudi za bogat srečelov so poskrbeli prireditelji. Lepo je bilo preživeti dan med prijatelji, lovci, kmeti ter nasploh ljubitelji narave. Veselimo se ponovnega srečanja drugo leto na Čerčejevem vrhu pod Uršljo goro.

Mihaela Kotnik

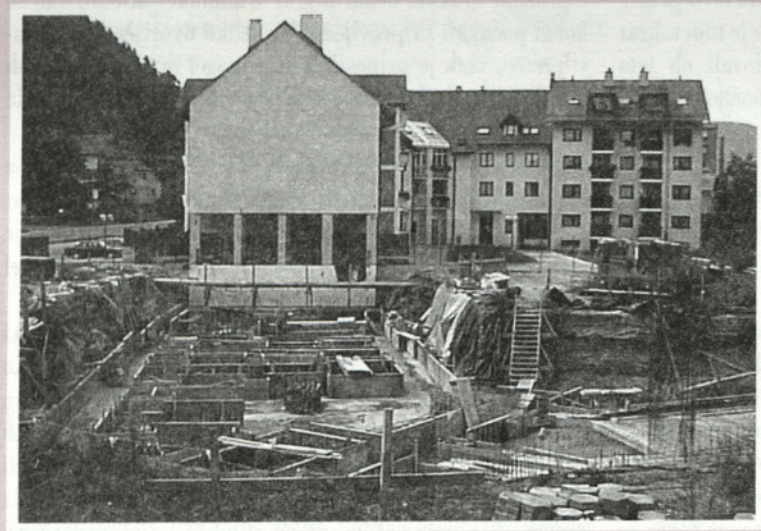
DIAMANTNI PRSTAN

Kot da letošnje leto, ki s tremi devetkami, ne bi bilo dovolj zanimivo za razburkanje duhov sodobnih prerokov, se sonce ravno letos odloči, da se bo za nekaj časa skrilo za luno. Če to ne bo dovolj za KONEC sveta, potem tako pričakovanega konca res nikoli ne bo. Ob tem se vprašujem, zakaj taka obsedenost s koncem? Zakaj se ljudje, če že morajo kar naprej meriti in označevati čas, ne ukvarjajo bolj z ZACETKOM. Zakaj se raje, kot da s strahom gledajo na konec tisočletja, ne veselijo začetka novega? Tudi sončni mrk lahko opazujemo s strahom pred temnim koncem sveta ali pa uživamo ob prvem žarku, ki kot diamant zasveti izza lune in pričara ponovno ROJSTVO sonca.

Kakor koli že, prelet lunine sence prek dela našega planeta, je naše vsakdanje probleme, za katere porabimo večino življenja, vsaj za trenutek odrinil na stran. Lepo je bilo videti sočasno radost različnih ljudi, ki jih je na ta avgustovski dan družilo skupno občudovanje tega, v svojem bistvu zelo preprostega nebesnega pojava. Kljub temu, da gre le za senco, pa je dobri dve minuti brez sonca dovolj, da so se mnogi zamislili o napuhu in sebičnosti sodobnega človeka, ki se še vedno ni sprijaznil, da je le STATIST v veliki predstavi brezčasnega vesolja.

Ker tudi ta LIST ni nobena izjema, se bom skupaj s sončno svetlobo v mislih spustil na zemljo oziroma mesto, ki bi rado svetlobo ujelo na prenovljene fasade stanovanjskih objektov. Govorim seveda o projektu Sveta KS Šoštanj z imenom "ŠOŠTANJ MESTO SVETLOBE", ki je tik pred začetkom izvajanja. Prvih deset izbranih objektov naj bi se pobarvalo še letos, ostali pa najverjetneje drugo leto, odvisno pač od tega, koliko denarja bo še ostalo. Slednjega je seveda vedno premalo, še posebej tistega, ki je razdeljen v občinskem proračunu. Pravzaprav pa v pogojih tržne ekonomije, ki neustavljivo prodira tudi v naše kraje, razvoj ni več odvisen od oblasti oziroma občinske uprave in njenega proračuna, kaj šele od KS (tudi če ima status pravne osebe). Kdo pa naj bi bil torej tisti, ki zaganja za razvoj nujno potrebne nove investicije? Za odgovor je dovolj, da si pogledate nekaj zadnjih večjih investicij v mesto Šoštanj.

Ja, uganili ste, v mislih imam največje gradbeno podjetje v dolini, ki je v zadnjem času zgradilo polovico stanovanjskega bloka ter pravkar prenavlja kulturni dom. Omenjeno podjetje ima v Šoštanju še nekaj slabo izkoriščenih zemljišč, ki v bistvu predstavljajo zamrznjen kapital. Ima tudi številno delovno silo, ki jo je treba redno plačati (tudi če ni ustreznega dela) ter poceni gradbeni material. Le s predstavniki občine se je treba dogovoriti, da se skozi prostorske akte omogoči željeno gradnjo. Med tem pa njihove službe iščejo zagnane in večkrat naivne kupce bodočih, običajno še nedokončanih prostorov. V prihodnosti tako že planirajo gradnjo manjše obrtne cone na prostoru žage v Metlečah pa tudi nova osnovna šola bo (če sploh bo) prej ko slej zgrajena na njihovem zemljišču. Vloga občine se tako skrči na SERVIS podjetja, katerega cilj je, jasno, čim večji zaslužek. Svetniki tako v zameno za poceni politične točke v smislu, nekaj smo pa v našem mandatu le zgradili, bolj ali manj zavestno urešničujejo želje privatnega kapitala, namesto da bi zastopali javni interes. Lep primer opisanega smo doživeli ob spremembi zazidalnega načrta za stanovanjski blok ob Paki, ko so svetniki (govorim seveda o večini, ki je odločila) POKLEKNILI in dovolili gradnjo le polovice bloka.

Gradnja druge polovice bloka ob Paki bi se naj, če je verjeti lokalnemu časopisu, že začela. S tem ni nič narobe. Narobe pa je, da podjetje napove gradnjo NOVE POŠTE (stara naj bi se preselila iz občinske hiše na Trgu svobode), ki je očitno v nasprotju z veljavnim prostorskim aktom, prej omenjenim zazidalnim načrtom, ki so ga svetniki enkrat že spremenili. Malo verjetno je, da svetniki tudi drugič ne bodo poklekli pred interesom podjetja, saj svoje vizije razvoja v interesu javnosti preprosto ne premorejo. Naloga urbanističnega načrtovanja je ravno v določitvi tistega JAVNEGA INTERESA, ki je močnejši od interesa posameznika. V našem primeru gre za parcialni interes kapitala (čimprej vnovčiti začeto gradnjo bloka), ki je v nasprotju z javnim interesom (predstavlja ga urbanistični načrt), saj gre za spremembo v urbanističnem konceptu mesta.

Tako javno ustanovo, kot je poštni urad, tlačiti v stanovanjsko stavbo na obrobje mesta, kjer že za stanovalce primanjkuje parkirnih mest, je skregano z zdravo pametjo. Sedanja lokacija pošte je vsekakor boljša, saj vsebinsko dopolnjuje center mesta in nenazadnje z njenimi obiskovalci polni tudi ostale lokale v središču. Če je razlog za selitev pošte le v visoki najemnini, ki jo mora poštni urad plačevati občini, je to še toliko bolj nerazumljivo. Občina bi v tem primeru morala storiti vse, da pošto ohrani v centru, tudi na račun manjše najemnine. Ob takih in podobnih nesmislih si v izogib pretiranemu razburjanju raje priključim v spomin na primer veličasten nebeški diamantni prstan, ob katerem začutim majhnost človeka, otroka, pred katerim je še dolga pot dozorevanja. Kdo bi mu zameril?

Edi VUČINA

V PRIČAKOVANJU ŠOLSKEGA LETA V NOvem TISOČLETJU

Vse na tem svetu je nastrojeno tako, da stremljivo h koncu, iz lastnih izkušenj pa vemo, da najprej mine tisto, kar je dobro, kar imamo radi. Tako je minilo še eno zanimivo, večkrat naporno in nepredvidljivo, pa vseeno zadovoljstva ter uspehov polno šolsko leto. Prav tako bodo minile te krepko zaslužene poletne počitnice, nenazadnje pa bomo čez nekaj mesecev še ob 20. stoletje in hkrati kar ob celo tisočletje. Po vsem tem lahko verjamete, da zgornja misel ni iz trte zvita.

Treba pa je optimistično zreti naprej in verjeti, da pomeni vsak konec tudi nov začetek. Polni upov in želja na pragu novega tisočletja smo tudi učitelji ter ostali delavci Osnovne šole Bibe Ročka, ki se v teh dneh že pripravljamo na novo šolsko leto in s tem na nove izzive, uspehe ter zmage. Samo še nekaj brezskrbnih počitniških uric nas loči od dneva, ko bo naša stara, vendar po najboljših močeh vzdrževana "hiša učenosti" ponovno odprla vrata tistim, ki že leta sedajo v njene klopi, in seveda toplota ter kar se da prijazno sprejela tudi tiste najmlajše, ki bodo vanjo pokukali prvič. Vsem bo prihajajoče šolsko leto nudilo obilico novih možnosti in vsak jih bo skušal čim bolj izkoristiti. Želimo si, da bi lahko našim učencem in njihovim staršem nudili čim več opore na strmi in ovir polni poti do znanja, ki kasneje odpira številne stezice v sicer nepredvidljivo življenje in pušča na naših obrazih sledi zadovoljstva ob uspehih in zmagah. Verjamemo, da smo na pravi poti, saj nam ne manjka prizadevnih učencev, ki s pridom izkoriščajo ponujeno znanje in so ga tudi v minulem šolskem letu nešteto krat pokazali na različnih področjih. V naslednjih vrsticah bomo omenili resnično tiste najvidnejše dosežke naših učencev in njihovih mentorjev, ki so ime naše šole in našega kraja ponesli širom Slovenije, za tiste malce manjše, a zato nič manj vredne, pa bi verjetno zmanjkalo prostora. Najpomembnejše je, da smo počeli tisto, kar nas je veselilo in zabavalo. Na tekmovanju iz znanja MATERINŠČINE so sedmo- in osmošolci dosegli kar 20 bronastih Cankarjevih priznanj, Diana Jovičič, Mateja Medved in Katja Švarc pa so uspešno zastopale šolo tudi na vseslovenskem tekmovanju, kjer je Katja prejela srebrno Cankarjevo priznanje. Osmošolci so bili uspešni tudi pri ANGLEŠKEM JEZIKU, najboljše znanje pa sta pokazala Katja Praprotnik in Nik Ivanovič.

Svoje bogato znanje so učenci pokazali tudi pri naravoslovnih predmetih. Pri MATEMATIKI je skoraj tretjina tekmovalcev, ki jih ni bilo malo, prejela bronasto Vegovo priznanje. Kasneje so na regijskem tekmovanju blesteli Vesna Švarc, Tina Dobelšek (obe 6. r), Mojca Golčnik, Tina Verhovnik (obe 7. r), Mojca Čebul, Mateja Medved (obe 8. r), predvsem pa Martina Juvan (6. r), Dominik Skornšek (7. r) ter Darjan Grudnik (8. r), ki so dosegli srebrna Vegova priznanja. Dominik Skornšek je bil zelo uspešen tudi na državnem matematičnem tekmovanju. Pri FIZIKI sta bila z bronastim Stefanovim priznanjem nagrajena Matjaž Verbič (7. r) in Janja Kotnik (8. r). Iz znanja v LOGIKI so bili nagrajeni: Jerica Koren, Anja Stropnik, Sabina Skornšek (vse 5. r), Doris Jurkovnik, Martina Juvan, Vesna Švarc (vse 6. r), Tina Verhovnik, Matie Vrabčič (oba 7. r) ter Janja Kotnik, Nina Ledinek, Mateja Medved (vse 8. r). Odlične so bile tudi učenke v znanju KEMIJE: Diana Jovičič, Mateja Medved, Gordana Ristič in Katja Švarc (vse 8. r) ter Gabrijela Tajnik (7. r) so dosegle srebrno Preglovo priznanje, Diana Jovičič pa je kasneje na državnem kemijskem tekmovanju v Ljubljani z 89,9 % osvojila odlično 27. mesto in prejela zlato Preglovo priznanje.

Naši učenci pa so se tudi letos udeležili zanimivih tekmovanj iz znanja ZEMLJEPISA in ZGODOVINA. Na zemljepisnem tekmovanju v Šempetru so Katja Švarc ter Jure in Darjan Grudnik (vsi 8. r) po kratkem ekipnem testu in kasnejši orientaciji z opisom poti zasedli odlično četrto mesto, na zgodovinskem tekmovanju pa sta bila uspešna Matjaž Verbič (7. r) ter (8. r), slednja je prejela tudi bronasto priznanje.

Mnogo učencev višje stopnje se je udeležilo tekmovanja iz VESELE ŠOLE, kar 20 pa se jih je uvrstilo na medšolsko tekmovanje - Luka Vrabčič, Kamenko Dujmovič, Klemen Črep, Marijana Lakič, Emil

ŠOLSKE pravičke

Aletič, Roman Pergovnik, Jerica Koren, Nika Marđetko, Maja Klavž, Matej Andrejč, Vili Mravljak, Tina Dobelšek, Dominik Skornšek, Petra Radoja, Matjaž Verbič, Matie Vrabčič, Nataša Toplišek, Katja Praprotnik, Nina Plaznik in Diana Jovičič. Odlični so bili predvsem Jerica Koren, Tina Dobelšek in Matjaž Verbič, ki so zasedli 2. mesto. Učenci naše šole so tudi zelo pridni bralci, saj radi prebirajo knjige v slovenskem in angleškem jeziku. KAJUHOVO BRALNO ZNAČKO je letos opravilo 320 učencev, kar 29 osmošolcev pa je knjige redno prebiralo vseh osem let. Vsem skupaj je čestital in jih počastil s svojim obiskom priljubljeni mladinski pisatelj Vitan Mal. Tudi zanimanje za angleške knjige je bilo veliko - pri angleški bralni znački READING BADGE je sodelovalo skoraj sto tekmovalcev, večina jih je prejela priponko in priznanje, šest najboljših pa še knjižne nagrade: Vesna Švarc, Tina Dobelšek, Jan Pristušek, Diana Jovičič, Suzana Konovšek in Mateja Medved.

Sedmošolci so zopet zelo uspešno sodelovali pri ekološkem projektu Varujmo in ohranimo Šaleško dolino. Izdelali so lepe in domiselne plakate. Vsi trije plakati (7. a, 7. b, 7. c) so bili uvrščeni med najboljših deset in tako nagrajeni, plakat 7. c razreda z naslovom Spreglejmo sedanost, zazrimo se v prihodnost pa je bil celo najboljši in zasedel prvo mesto.

Izpostaviti velja številna sodelovanja naših učencev na likovnih in literarnih natečajih, s katerih smo se skoraj redno vračali s priznanji. Omenimo le Petrolov likovni natečaj Otroci odraslim, kjer je bil nagrajen izdelek Andreje Cavnik iz 5. razreda, pa natečaj LAS-a, kjer so bili nagrajeni Katja Švarc (likovni del) ter Vanja Praznik, Dominik Skornšek, Matie Vrabčič, Gabrijela Tajnik, Jasmina Imširovič in Silvo Potočnik (literarni del), sodelovanje v Mali Napotnikovi kiparski koloniji... Izjemen uspeh so dosegle naše mlade raziskovalke - Mojca Čebul, Petra Movh in Katja Švarc so z nalogo Prosto voljno delo - da ali ne med družboslovnimi nalogami Gibanje mladih raziskovalcev za razvoj Šaleške doline zasedle prvo mesto, tretje mesto pa je zasedla Janja Kotnik z nalogo Nasilje med učenci na OŠ Bibe Ročka. Ne smemo pozabiti na naše marljive tabornike, ki so se udeleževali številnih akcij in tekmovanj, jamboreja v Čilah, praznovali pa tudi 40-letnico delovanja, in ne na planince, ki vestno polnijo šolske vitrine s priznanji in diplomami. Tudi učenci pri dramskem krožku so bili prizadevni in uspešni - sodelovali so na Pikinem festivalu z igrice Kralj Matjaž, pripravili številne proslave za borce in ostarele občane, številne prireditve, izpostaviti velja v prvi vrsti odlično igro Pištek, s katero so sodelovali na Medobčinskem srečanju gledaliških skupin celjske regije in se z njo na zaključni prireditvi, kjer so se predstavili še pevski zbor ter mlade gimnastičarke, tudi poslovili od minulega šolskega leta. Raznih prireditev, sodelovanj na kvizih, tekmovanj in drugih udejstvovanj naših učencev je bilo še precej.

Seveda pa na koncu nikakor ne moremo mimo športnih tekmovanj, ki so naši šoli prinašala lepe uspehe. Krivično bi bilo omeniti le nekaj imen odličnih športnikov, saj bi se kakšno v takšni množici z lahkoto izgubilo. Povejmo le, da so bili naši športniki uspešni pri atletiki, odbojki, košarki, smučanju, šahu... Za športnika šole je bil izbran Nik Ivanovič, ki je vsestranski športnik in perspektiven teniški igralec, športnica šole po je postala odlična učenka in športnica Diana Jovičič.

Na koncu še enkrat čestitamo vsem nagrajenim in pohvaljenim učencem ter njihovim mentorjem, tudi tistim, ki jih nismo uspeli objaviti v tem članku, zahvaljujemo se staršem za prijetno sodelovanje, našim bivšim osmošolcem pa želimo veliko uspeha v srednješolskih klopeh. Vsem tistim, ki boste šolsko leto v novem tisočletju pričakali z nami v "dobri stari šoli" pa želimo prijeten preostanek počitnic in nasvidenje 1. septembra - učence od 2. do 8. razreda pričakujemo ob 8. uri, učence 1. razreda pa pol ure kasneje, torej ob 8.30.

Veselim se ponovnega snidenja z vami.

za OŠ Bibe Ročka
Danica Sovič

N A R O Č N I C A

NAROČAM MESEČNIK LIST OBČINE ŠOŠTANJ

IME _____ PRIIMEK _____

NASLOV _____

LETNA NAROČNINA 1000 SIT

Izdaja: OBČINA ŠOŠTANJ • Naslov: Trg bratov Mravljak 7, p.p. 4, 3325 Šoštanj • tel.: (063) 883-001, 40-310 • Odgovorna urednica: URŠULA MENIH • Uredništvo: JOŽICA ANDREJČ, IDA JELENKO, PETER RADOJA, PETER TURINEK, EDI VUČINA, BRANKO VALIČ • Oblikovanje: MARKO MARINŠEK • Lektoriranje: URŠULA MENIH • Tisk: TISKARNA VELENJE d. d.

Tiskano na recikliranem papirju